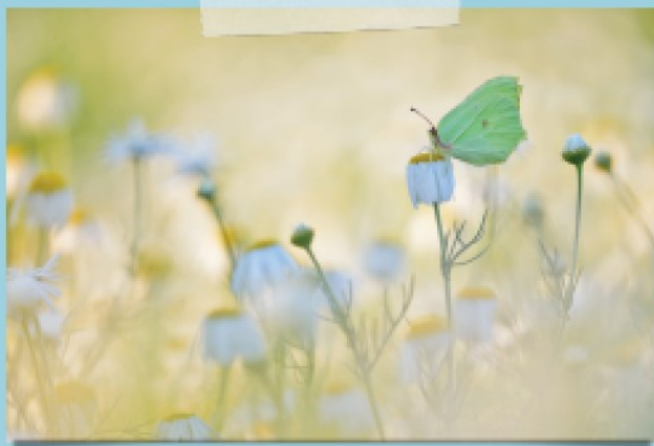

ELLEN G. WHITE

LEKARSTWO DLA TWOJEJ DUSZY

...Niebo jest tak blisko !

WYBRANE CYTATY ZE SŁOWA INSPIROWANEGO

ZESTAWIŁA
JUTTA DEICHSEL

LEKARSTWO DLA TWOJEJ DUSZY

Ellen Gould White

LEKARSTWO
DLA TWOJEJ DUSZY

Wybrane cytaty

ze Słowa inspirowanego

Zestawiła

Jutta Deichsel

LEKARSTWO DLA TWOJEJ DUSZY

Tytuł oryginału: Medizin für deine Seele

z pism Ellen Gould White

Zestawienie: Jutta Deichsel

Wydanie pierwsze 2022

Więcej informacji:

fatheroflove.info

www.ruchadwentowy.pl

maranathamedia-poland.com

Do nabycia u:

www.ruchadwentowy.pl

Zestawienie cytatów, przekład: Mariola Hanzel

Korekta: Marlena Maleta

Zdjęcie na okładce: Michael Kripp/portretnatury

W czasie, kiedy przechodziłam głęboki kryzys duchowy, zaczęłam szukać szczególnych cytatów Ellen G. White dotyczących

Bożej miłości i troski.

Zbierałam je i z czasem było ich coraz więcej.

Codziennie czytałam moją kolekcję i modliłam się,

aby Bóg pokazał mi swoją miłość Agape,

Jego charakter i Jego królestwo.

Moje słabe modlitwy zostały miłościwie wysłuchane

i stopniowo moje mroczne doznania,

moje lęki, mój smutek, zostały wyparte,

przez uczucia szczęścia, głębokiej radości i pokoju.

Jeszcze dzisiaj często i z przyjemnością czytam ten zbiór

i wciąż na nowo teksty te, dodają mi otuchy i ufności,

oraz pozwalają mi coraz bardziej poznawać serce

mojego Ojca który jest w niebie,

który tak bardzo mnie (i Ciebie!) kocha,

że oddał za nas to, co najcenniejsze,

Swego Jednorodzonego Syna.

Obyś i Ty był błogosławiony podczas czytania.

Jutta Deichsel

Lekarstwo dla Twojej Duszy

Instrukcja użytkowania

Ta książka nie jest przeznaczona do jednorazowego przeczytania. Również zbyt pociągłe czytanie nie przyniesie Ci korzyści na które liczyłeś. Poświęć czas na zapoznanie się z cytatami, czytaj je powoli, z namysłem i zastanawiaj się nad nimi. Odnosząc teksty bezpośrednio do siebie i używaj własnego imienia, jeśli to możliwe. Zrozum, że Ojciec ma właśnie Ciebie na myśli przez to, co napisała Ellen White. Głęboka refleksja nad znaczeniem cytatów i ich ciągłe powtarzanie są ważne, aby to duchowe lekarstwo osiągnęło swój pełny potencjał.

Dawkowanie:

Czytaj powoli co najmniej jedną stronę raz lub dwa razy dziennie, zastanawiając się nad każdym cytatem i z modlitwą próbując uchwycić i zrozumieć jego pełne znaczenie.

Zalecana terapia wspomagająca:

Modlitwa...

O objawienie Bożej miłości i Jego Królestwa oraz o czyste, otwarte serce.

Pozytywne efekty:

Uzdrowienie z lęku, zmartwień i bezwartościowości. Wzrastające zaufanie do Ojca Niebiańskiego i Jego Syna Jezusa Chrystusa.
Odnalezienie sensu i celu w swoim życiu

Skutki uboczne:

Zwiększona radość i poczucie szczęścia, głęboki wewnętrzny spokój, odwrócenie się od świata, ofiarna miłość i bezinteresowność.

UWAGA: W przypadku przedawkowania, niebezpieczeństwo uzależnienia od miłości Agape naszego Niebiańskiego Ojca i Jego Syna Jezusa Chrystusa.

Spis Treści

Rozdział 1		
Miłość Boga do Ciebie	Str.	12
Rozdział 2		
Bóg tęskni za Tobą	Str.	22
Rozdział 3		
Jemu możesz w pełni zaufać	Str.	28
Rozdział 4		
Pełne przebaczenie dla Ciebie	Str.	34
Rozdział 5		
Łagodne jarzmo – całkowicie poddanie się zapewni Ci całkowity pokój	Str.	40
Rozdział 6		
Biała szata będzie Tobie darowana	Str.	46
Rozdział 7		
Bóg troszczy się o Ciebie	Str.	58
Rozdział 8		
Boża Ochrona i Jego prowadzenie dla Ciebie	Str.	62
Rozdział 9		
Głębokie Przywiązanie	Str.	68
Rozdział 10		
Boża czułość wobec Ciebie	Str.	76
Rozdział 11		
Bóg chce abyś z Nim rozmawiał	Str.	82

Rozdział 12

Bóg nigdy nie zostawia Cię samego

Str. 88

Rozdział 13

Bóg jest z Tobą w każdej próbie

Str. 94

Rozdział 14

Bóg posyła do Ciebie swoich aniołów

Str. 100

Rozdział 15

Złoty łańcuch

Str. 106

Rozdział 16

Ojciec i Syn - Ofiara miłości

Str. 112

Rozdział 17

Jesteś darem Ojca dla Jego Syna

Str. 120

Rozdział 18

Bóg pragnie Cię uszczęśliwić - teraz i na wieczność

Str. 124

Miłość Boga do Ciebie

Miłość Boga do Ciebie

*„W tym objawiła się miłość Boga do nas, iż Syna swego jednorodzonego
posłał Bóg na Świat, abyśmy przezeń żyli.”*

1 List Jana 4,9

Kiedy Bóg zesłał Syna swego na świat, obdarzył istoty ludzkie niezniszczalnym bogactwem, w porównaniu z którym skarby nagromadzone przez ludzi od początku świata są niczym. Chrystus przybył na ziemię i stanął przed synami ludzkimi z miłością nagromadzoną od wieczności, i ona jest tym skarbem, który przez łączność z Nim mamy otrzymać, objawić i którym powinniśmy się dzielić. (SWL 22.4)*

Miłość Chrystusa do Jego dzieci jest tak samo czuła, jak i silna. Jest silniejsza niż śmierć, gdyż On umarł, by zapłacić cenę naszego zbawienia i uczynić nas jedno z Nim - mistycznie i wiecznie jedno. Jego miłość jest tak silna, iż panuje nad wszystkimi swoimi mocami i wykorzystuje nieprzebrane zasoby nieba dla dobra swojego ludu. Jest ona niezmienna i bez cienia odmiany - taka sama wczoraj, dziś i na wieki. Choć grzech istniał od wieków, przeciwdziałając tej miłości i zakłócając jej przepływ na ziemię, ona nadal płynie obfitym strumieniem do tych, za których Chrystus umarł. — (Testimonies to Ministers 518-519). (PM 83.1)

Jako nasz Starszy Brat stoi przed tronem wiecznego Boga i spogląda na każdą duszę, która zwraca się do Niego jako do swego Zbawcy. Zna On słabości ludzkie, wie jakie są ich potrzeby i w czym leży siła pokus; mamy bowiem Jezusa „doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu” (Hebrajczyków 4,15). On czuwa nad tobą, drżącym dzieckiem Bożym. Jesteś kuszony? On wybawi. Jesteś słaby? On wzmocni. Jesteś nieświadomy? On objaśni. Jesteś zraniony? On uleczy. Pan „wyznacza liczbę gwiazd, wszystkim nadaje imiona”, a także „uzdrowia tych, których serce jest złamane, i zawiązuje ich rany”. (Psalm 147,4). (SWL 42.3)

Miłość Boga do Ciebie

Boża miłość do Kościoła jest nieskończona. Jego troska o dziedzictwo nie ustaje. Nie dopuszcza żadnego ucisku na Kościół prócz takiego, który jest konieczny dla jego oczyszczenia oraz jego doczesnego i wiecznego dobra. Pan oczyści swój Kościół, tak jak na początku i pod koniec swojej ziemskiej misji oczyścił świątynię. Wszystko, co dopuszcza na Kościół jako próbę, przychodzi po to, by Jego lud osiągnął większą pobożność i siłę, aby mógł zanieść poselstwo o zwycięstwie krzyża do wszystkich zakątków ziemi. — (Testimonies for the Church IX, 228, 1909). (WCK 104.1)

On poniósł brzemień naszych win. On zdejmie z naszych obolałych barków wszelki ciężar i da nam odpocznienie. On poniesie także brzemiona naszych trosk i smutków. Zachęca nas, byśmy złożyli na Niego wszelkie troski, On bowiem ma nas w swoim sercu” (DA: 328-329). (OCK 23.3)

Pomimo, że przez całe wieki grzech zaciskał swoją pętlę wokół rodzaju ludzkiego, chociaż przez oszustwo i podstęp szatan rzucał mroczny cień własnej interpretacji na Słowo Boże i spowodował, że ludzie zwątpili w Bożą dobroć, to i tak miłosierdzie i miłość Ojca nie przestały płynąć szerokim strumieniem w stronę ziemi. Kiedy istoty ludzkie otworzą okna swojej duszy w stronę niebios i zechcą uznać i docenić Boże dary, to zstąpi na nich pełnia uzdrawiającej mocy. (SWL 70)

Jezus zna sytuację każdego z nas. Im większa jest wina grzesznika, tym bardziej potrzebuje on Zbawiciela. Jego miłość i współczucie są kierowane przede wszystkim ku temu, kto jest najbardziej zaplątany w sieci wroga. Swą własną krwią przypieczętował dekret wyzwolenia rodu ludzkiego. (SWL 52.2)

Miłość Boga do Ciebie

Miłość Chrystusa, która przenika całe ludzkie istnienie, jest ożywczą mocą. Uzdrawia każdy żywy organ: mózg, serce i nerwy. Dzięki niej siły ludzkie zostają pobudzone do działania. Uwalnia ona duszę od winy i smutku, napięcia i niepokoju, które niszczą siły życiowe. Towarzyszy jej pogoda i opanowanie. Zaszczepia w duszy radość, której nic ziemskiego nie jest w stanie zniszczyć — obdarzająca zdrowiem, życiodajna radość w Duchu Świętym. Słowa naszego Zbawiciela: „Pójdźcie do mnie (...), a Ja wam dam ukojenie” (Mateusza 11,28), są lekarstwem na uleczenie chorób ciała, umysłu i ducha...(SWL 70.3-4)

Chociaż ludzie sami sprowadzili na siebie cierpienia przez swoje złe postępowanie, On traktuje ich ze współczuciem. W Nim mogą znaleźć pomoc. Dokona On wielkich rzeczy dla tych, którzy Jemu zaufali.(SWL 70.4)

Niewiasta - prosząca sędziego o sprawiedliwość, straciła męża. Biedna i opuszczona - nie miała żadnych środków na odzyskanie utraconego dobrobytu. Tak samo człowiek, który przez grzech utracił łączność z Bogiem, nie dysponuje żadnym środkiem, który pozwoliłby mu uzyskać zbawienie.

Chrystus jednak zbliża nas do Ojca: On kocha wybranych Bożych z całego swojego serca. On powołał ich "z ciemności do cudownej swojej światłości" (1 Piotra 2:9), by głosili Jego cnoty i byli światłem rozpraszającym mroki tego świata. niesprawiedliwy sędzia nie miał żadnego zainteresowania wdową, która tak pilnie prosiła go o pomoc. Wysłuchał jej prośby dlatego, by uniknąć jej natręctwa, i tylko dlatego pomógł jej krzywdę. Bóg natomiast miłuje swe dzieci nie kończącą się miłością. Jego ziemski zbór jest dla Niego najdroższy na świecie. (PC 104.2)*

Miłość Boga do Ciebie

Samolubny sąsiad z przypowieści nie objawia charakteru Bożego. Naukę ilustruje tutaj nie podobieństwo, a przeciwieństwo. Miłujący siebie człowiek spełnia prośbę, ażeby pozbyć się natręta, który narusza jego spokój. Bóg natomiast daje chętnie. Jest pełen miłosierdzia i pragnie zadośćuczynić prośbom tych, którzy z wiarą przychodzą do Niego. Daje nam dary, abyśmy mogli pomóc innym i w tym stali się Jemu podobni. (PC 86.1)*

Cała ojcowska miłość, która wypływała z pokolenia na pokolenie kanałem ludzkich serc, wszelkie źródła czułości, jakie wytryskały w duszach ludzkich, są w porównaniu do nieskończonej, niewyczerpanej miłości Bożej tym, czym maleńki strumyk w porównaniu z bezkresnym oceanem. (Testimonies for the Church V, 7)

Język nie jest w stanie tej miłości wyrazić, pióro nie potrafi jej opisać. Moglibyśmy rozmyślać o niej przez wszystkie dni naszego życia, moglibyśmy pilnie jej szukać w Piśmie Świętym, chcąc ją zrozumieć; moglibyśmy zaangażować wszelką moc i zdolności, jakie Bóg nam dał, starając się zrozumieć miłość i współczucie Ojca Niebieskiego, a jednak wiele pozostanie nieskończenie niezrozumiałe.

Moglibyśmy studiować tę miłość przez wieki, jednak nigdy nie będziemy w stanie w pełni pojąć długości, szerokości, głębokości i wysokości miłości Bożej objawionej poprzez ofiarowanie swego Syna na śmierć za świat. Nawet sama wieczność nigdy w pełni jej nie objawi. (Testimonies for the Church V, 740 (1889).(UCO1 214.5)*)

Chrystus mieszkający w sercu jest źródłem, które nigdy nie wysycha. Tam, gdzie On mieszka, tam jest miłosierdzie. (NGB 26.3)*

Miłość Boga do Ciebie

Chrystus dowiódł, że Jego miłość była silniejsza od śmierci. Chociaż przechodził najstraszliwszą walkę z mocami ciemności, to miłość Jego stawiała się coraz potężniejsza. Przetrwiał tę chwilę gdy Ojciec ukrył przed Nim swoje oblicze i tylko w udręce duszy wołał: “Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?” (Mateusza 27,46). Przyniósł zbawienie. Cena za odkupienie człowieka została zapłacona, kiedy przy końcu swego zmagania wypowiedział słowa: “Wykonało się”, zdawało się że odezwały się echem w całym wszechświecie. (SS1 166.1)

Chrystus objawił w swych cudach moc, która bezustannie działa na rzecz człowieka, wspomagając i lecząc go. Za pośrednictwem przyrody, dzień w dzień i o każdej godzinie Bóg działa, by zachować nas przy życiu, by nas wzmacniać i odnawiać. Gdy jakaś część ciała zostaje zraniona, natychmiast rozpoczyna się proces jej uzdrowienia; zostają uruchomione naturalne czynniki przywracające zdrowie. Moc działająca przez te czynniki jest mocą Boga. Wszelka życiodajna moc pochodzi od Niego. Gdy ktoś powraca do zdrowia, to tylko dlatego, że Bóg go uzdrawia. Choroba, cierpienie i śmierć są dziełem mocy przeciwnej Bogu. Szatan jest niszczycielem, Bóg odnowicielem. (SWL 68.1-2)

Niech skruszeni grzesznicy utkwiają swe oczy w „Baranku Bożym, który gładzi grzech świata” (Jana 1,29), a widząc Go, niech doznają przemiany. Obawy grzesznika zmieniają się w radość, a zwątpienie — w nadzieję. Skamieniałe serce zmięknie i napełni się wdzięcznością, pozwalając duszy unieść się na falach miłości. Chrystus stanie się w niej źródłem nieprzemijającego życia „...wytryskującej ku żywotowi wiecznemu” (Jana 4,14). (ZJ 316.2)

Miłość Boga do Ciebie

Kochać tak jak Chrystus kocha, znaczy okazywać w uprzejmych słowach i gestach bezinteresowność w każdym czasie i miejscu. To nie kosztuje nic tych którzy dają, a pozostawiają za sobą miłą woń, która otacza dusze. Efekty ich postępowania nie będą nigdy przecenione. Nie tylko są błogosławieństwem dla otrzymującego, ale i dla dającego, ponieważ wpływają także na niego. Prawdziwa miłość jest cennym atrybutem niebiańskiego pochodzenia, wzrasta proporcjonalnie do miary, w jakiej jest udzielana innym. Miłość Chrystusowa jest głęboka i szczerą, płynie wartkim strumieniem do wszystkich, którzy ją przyjmują. W Jego miłości nie ma samolubstwa. Trwałą zasadą miłości niebiańskiego pochodzenia będzie to, że stanie się ona widoczna, i to nie tylko dla naszych najbliższych, ale i dla tych wszystkich, z którymi się spotkamy.

Miłość ta pozwoli nam spełniać drobne, uprzejme uczynki, iść na ustępstwa, dokonywać czynów miłosierdzia, wypowiadać delikatne, prawdziwie zachęcające słowa. Poruszy nas abyśmy obdarzali naszą czułością tych ludzi, których serca spragnione są czułości. (LZ 19.2-3)*

Dar Chrystusa objawił serce Ojca. Dał świadectwo temu, że myśli Boga względem nas są "myślami o pokoju, a nie o niedoli" (Jeremiasza 29,11), że jakkolwiek nienawiść Boga do grzechu jest silna jak śmierć, Jego miłość do grzesznika silniejsza jest od śmierci. Postanawiając dać nam odkupienie, nie żałował dla nas nic, co miał najdroższego, co konieczne było dla dokonania tego dzieła. (ZJ 33.2)

Miłość Boga do Ciebie

Bóg nie uznaje żadnych różnic narodowościowych, rasowych czy klasowych. Jest Stworzycielem całego rodzaju ludzkiego. Wszyscy ludzie tworzą jedną rodzinę i wszyscy są równi dzięki zbawieniu. Chrystus przyszedł, by znieść różnice dzielące ludzi i otworzyć wszystkie pomieszczenia świątyni, aby każda dusza miała wolny dostęp do Boga. Jego miłość jest tak głęboka i wielka, że obejmuje i przenika wszystko. Stawia biedne dusze omamione zwodzeniem szatana poza zasięgiem jego wpływu. Przyprowadza je do tronu Bożego, do rozpiętej nad nim tęczy obietnicy. (PC 251.3)

Bóg nie rezygnuje z tego, kto Go opuścił lecz usiłuje go odzyskać. Syn marnotrawny widząc swą nędzę zaczął sobie uragać. Zniknęła otumaniająca moc szatana. Zrozumiał, że jego cierpienia — to skutek własnej głupoty. “Iluż to najemników ojca mego ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Wstanę i pójdę do ojca mego”.

Choć upodlony, żywił jednak nadzieję, że ojciec mimo wszystko go miłuje. Ta miłość ojca ciągnęła go z powrotem do domu. Tak samo zapewnienie miłości Bożej skłania grzesznika do powrotu do Boga. “Albo może lekceważysz bogactwo jego dobroci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że dobroć Boża do upamiętania cię prowadzi?” (Rzymian 2,4). Każdą, znajdującą się w niebezpieczeństwie duszę, otacza łańcuch łaski, miłosierdzia i miłości Bożej. Pan mówi: “Miłością wieczną umiłowiałem cię, dlatego tak długo okazywałem ci łaskę” (Jeremiasza 31,3). (PC 127.3)

Wszystko, co dobrego czynimy innym, jest wyrazem miłości Chrystusowej dla zgubionej i cierpiącej ludzkości. (NGB 27.1)

Miłość Boga do Ciebie

Miłość Chrystusa jest złotym łańcuchem, który przywiązuje do Nieskończonego Boga śmiertelne ludzkie istoty wierzące w Jezusa Chrystusa. Miłość, którą Pan posiada wobec Swoich dzieci, przerasta wszelkie poznanie. Żadna nauka nie jest w stanie jej określić czy wyjaśnić. Żadna ludzka mądrość nie może jej pojąć. Im bardziej będziemy odczuwać wpływ tej miłości, tym bardziej będziemy łagodni i pokorni. — Letter 43, 1896. (BK 303.4)

Przez dobroć i miłosierdzie Chrystusa grzesznik ma zostać przywrócony Bożej łasce. Bóg w Chrystusie codziennie błaga ludzi, aby pojednali się z Bogiem. Z wyciągniętymi ramionami jest gotów przyjąć i przywitać nie tylko grzesznika, ale i marnotrawnego syna. Jego miłość okazywana aż do śmierci, objawiona na Kalwarii, jest dla grzesznika zapewnieniem przyjęcia, pokoju i miłości. Nauczaj tych rzeczy w najprostszej formie, aby zaciemniona przez grzech dusza mogła ujrzeć światło lśniące z krzyża Kalwarii. (WP1 171.3)

Jak moglibyśmy teraz jeszcze wątpić i czuć się sierotami? Wszak z miłości dla tych, którzy przestąpili prawo, przyjął na siebie Jezus naturę ludzką i stał się nam równy, abyśmy mieli na wieki pokój i pewność. Mamy bowiem Orędownika w niebie, a kto Go przyjmie jako osobistego Zbawiciela, ten nie pozostanie sierotą obciążoną grzechami. (NGB 98.1)

„Umilowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga i każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.”

1.Jana 4,7

BÓG tęskni za TOBĄ

Bóg tęskni za Tobą

„...z daleka ukazał mu się Pan: Miłością wieczną umiłowalem Cię; dlatego tak długo okazywałem Ci łaskę”

Jeremiasza 31,3

Podnieś się i idź do Ojca, a Ojciec wyjdzie Ci naprzeciw, gdy będziesz jeszcze daleko. Jeśli skruszony, gotów do pokuty, zbliżysz się do Niego o jeden krok, pośpieszy do Ciebie i obejmie ramieniem wiecznej miłości. Ucho Jego otwarte jest na wołanie każdej duszy, znana Mu jest najdrobniejsza tęsknota za Bogiem. Duch Boży spostrzeże każdą modlitwę; nawet najbardziej nieudolną, każdą uronioną łzę, każde szczere pragnienie powrotu do Boga. Nim zdążysz wypowiedzieć swą prośbę, nim wypowiesz tęsknotę serca, już spływa na Ciebie łaska Chrystusa. (PC 130.2)

Nie jest wolą Bożą, abyśmy przygnębieni chodzili ze zbolącym sercem. Pragnie, abyśmy oczy podnieśli ku niebu i rozradowani patrzyli w Jego boskie oblicze. Zbawiciel stoi tuż przy cierpiących i smutnych, których oczy są tak zalane łzami, że nie potrafią Go dojrzeć.

Z całą gotowością chce im podać dłoń i czeka aby pozwolili Mu kierować swoim życiem. Jezus rozumie nasze smutki i doświadczenia, bo umiłowal nas miłością wieczną. Codziennie możemy rozmyślać o Jego miłości i z całą ufnością polegać na niej w chwilach ciężkich i bolesnych. On uwolni nasze dusze od codziennych trosk i kłopotów i obdarzy nas swoim pokojem. (NGB 17.1)

Bóg tęskni za Tobą

Jakkolwiek nędzni mogą być Ci ludzie, od których inni odwracają się z pogardą, nie są aż tak niegodziwi, ani zbyt nędzni by Bóg ich nie dojrzał i nie umiłował. Chrystus pragnie, by istoty ludzkie obciążone troskami i zgnębione kłopotami przyszły do Niego, pragnie dać im światło, radość i pokój, których nie można znaleźć gdzie indziej.

Właśnie grzesznicy są przedmiotem Jego głębokiego współczucia i gorącej miłości. On posyła swojego Ducha Świętego, aby podążać za nimi w miłości i starać się przyciągnąć ich do siebie. (PC 143.3)*

Bóg chciał, by wszystkie narody znalazły się pod Jego łaskawymi rządami. Pragnął, by ziemia była pełna radości i pokoju, stworzył przecież człowieka do szczęścia. Pragnął, aby rodziny na ziemi stały się symbolem wielkiej rodziny w niebie. (PC 186.4)

Serce Boga tęskni za swoimi ziemskimi dziećmi miłością potężniejszą niż śmierć. Ofiarowując swego Syna, Bóg dał nam wszystkie dary niebios. Życie i śmierć Zbawiciela, Jego pośrednictwo między Bogiem i ludźmi, usługi aniołów, wstawiennictwo Ducha i wszystko, przez co Ojciec w nas skutecznie działa służy zbawieniu ludzkości. (DC 21.2)

Ci, którzy są czystego serca widzą Boga w nowym świetle jako swego Zbawiciela, a poznając czystość i piękność Jego charakteru, pragną z głębi serca, odzwierciedlić Jego obraz. Widzą w nim Ojca, który pragnie wziąć w objęcia swoje pokutujące dziecko, a ich serca są wypełnione niewymowną radością i rozkoszą. (NGB 29.3)*

Bóg tęskni za Tobą

Podnieś się i idź do Ojca, a Ojciec wyjdzie ci naprzeciw, gdy będziesz jeszcze daleko. Jeśli skruszony, gotów do pokuty, zbliżysz się do Niego o jeden krok, pośpieszy do ciebie i obejmie ramieniem wiecznej miłości. Ucho Jego otwarte jest na wołanie każdej duszy, znana Mu jest najdrobniejsza tęsknota za Bogiem. Duch Boży spostrzeże każdą modlitwę; nawet najbardziej nieudolną, każdą uronioną łzę, każde szczere pragnienie powrotu do Boga. Nim zdążysz wypowiedzieć swą prośbę, nim wypowiesz tęsknotę serca, już spływa na ciebie łaska Chrystusa. (PC 130.2)

Dusze, którymi wy pogardzacie — mówił Jezus — są własnością Boga. Należą do Niego dlatego, że ich stworzył i zbawił, i że w oczach Jego mają wielką wartość. Jak Pasterz , który miłuje swoje owce i nie może znaleźć spokoju, jeśli mu nawet jednej brakuje tak Bóg w nieskończenie większym stopniu miłuje każdą zgubioną duszę. Ludzie mogą kwestionować Jego miłość, mogą wybrać sobie innego mistrza, mimo to są dalej Jego własnością, którą pragnie z powrotem odzyskać. Mówi: „Jak pasterz troszczy się o swoją trzodę, gdy jest pośród swoich rozproszonych owiec, tak Ja zatroszczę się o moje owce i wyratuję je z wszystkich miejsc, dokąd były rozproszone w dniu chmurnym i mrocznym”. (Ezechiela 34,12). (PC 116.3)*

Owca, która odłączyła się od stada jest najbardziej bezradnym ze wszystkich stworzeń. Musi być poszukiwana przez pasterza, ponieważ sama nie znajdzie drogi powrotnej do stada. Tak samo jest z duszą, która oddaliła się od Boga; jest ona tak bezradna jak zagubiona owca i gdyby Boska miłość nie poszła za nią, aby ją uratować, nigdy nie mogłaby znaleźć drogi powrotnej do Boga. (CGI 185)niem.

Bóg tęskni za Tobą

Niebiański plan zbawienia jest wystarczająco szeroki, by ogarnąć cały świat. Bóg pragnie tchnąć w umierającą ludzkość dech życia. On nie dopuści, by ktokolwiek zawiódł się w swym szczerym pragnieniu czegoś lepszego i szlachetniejszego niż to, co może dać świat. Nieustannie posyła swoich aniołów do tych, którzy w najbardziej zniechęcających okolicznościach modlą się z wiarą o moc większą niż ich własna — o moc mogącą im przynieść pokój i wyzwolenie. Na różne sposoby Pan objawia się tym ludziom i umieszcza ich w zasięgu opatrności, by umocnić ich zaufanie do Tego, który wydał siebie na okup za wszystkich, żeby mogli „pokładać nadzieję w Bogu i nie zapominać o dziełach Bożych, lecz strzec przykazań jego”. (Psalm 78,7). (PK 247.3)

„Wielce litościwy i miłosierny jest Pan”. (Jakuba 5,11). W swej nieustającej miłości czeka, aby usłyszeć wynurzenia grzesznych serc swoich krnąbrnych dzieci i aby przyjęli od Niego przebaczenie. Oczekuje od nas podziękowania i — podobnie jak matka — czeka na uśmiech wdzięczności swego ukochanego dziecka. Bóg chce, byśmy zrozumieli, jak bardzo i jak czule tęskni za nami. Zaprasza nas, abyśmy powierzyli nasze trudności Jego współczuciu, nasze smutki Jego miłości, nasze rany Jego uzdrawiającej mocy, naszą słabość Jego sile i naszą pustkę Jego pełni. Nigdy jeszcze nie zawiódł człowieka, który przyszedł do niego w szczerości. „Spójrzcie na niego, a zajaśniejecie i oblicza wasze nie okryją się wstydem!” (Psalm 34,5). (DG 97)niem.

„A gdy ja będę wywyższony ponad ziemię, wszystkich do siebie pociągnę.”

Ewangelia Jana 12,32

Możesz Jemu w pełni zaufać

Możesz Jemu w pełni zaufać

„Droga Boga jest doskonała, słowo PANA w ogniu wypróbowane. Tarczą jest dla wszystkich, którzy mu ufają”

Psalm 18,30

Bóg uważa nas za swoje dzieci. Odkupił nas ze świata, w którym żyje się bezmyślnie i wybrał nas abyśmy stali się członkami niebiańskiej rodziny, synami i córkami niebiańskiego Króla. Zaprasza nas abyśmy zaufali mu jeszcze bardziej, niż dziecko ufa swojemu ziemskiemu ojcu. Rodzice kochają swoje dzieci, ale miłość Boga jest większa i głębsza niż jakakolwiek ludzka miłość na ziemi. Jest niezmierzona. Wiec jeśli ziemscy rodzice wiedzą, jak dać dobre dary swoim dzieciom, to o ileż bardziej Ojciec nasz w niebie da Ducha Świętego tym, którzy Go o niego proszą. (BRG 109)niem.

Wierzyć znaczy ufać Bogu, tzn. ufać, że On kocha nas i najlepiej wie, co służy naszemu dobru. Taka wiara skłania do wybrania Jego drogi zamiast naszej własnej. W miejsce naszej niewiedzy przyjmuje Jego mądrość, w miejsce naszej słabości Jego moc, w miejsce naszej grzeszności Jego sprawiedliwość. Nasze życie i wszystko, czym jesteśmy, należy wtedy do Niego: wiara uznaje Jego prawo własności i przyjmuje wypływające z niej błogosławieństwa. Prawda, szlachetność i czystość stanowią o tajemnicy powodzenia w życiu. I to właśnie wiara doprowadza nas do osiągnięcia tych zasad. — Education 253 (1903). (UCO 2 152.3)

Nic nie jest pozornie bardziej bezradne, a jednak w rzeczywistości bardziej nie do pokonania niż dusza, która czuje swoją nicość i opiera się całkowicie na zasługach Zbawiciela. Bóg wolałby zesłać ostatniego nawet anioła z nieba, aby pomóc takiej osobie, niż dopuścić do jej klęski. (Świadectwa dla Kościoła VII,17)niem.

Możesz Jemu w pełni zaufać

I ty, który czujesz się najbardziej niegodny, nie lękaj się przedstawić Bogu swej sprawy. Kiedy On w Chrystusie ofiarował się za grzechy świata, przejął wówczas na siebie upadek każdej duszy. „On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego”? (Rzymian 8,32). Czy może nie spełnić tych słów łaski danych nam ku pokrzepieniu i odwadze? (PC 110.2)

To nie to, co jesteście w stanie zrobić dziś lub jutro daje wam sukces, ale to, co Pan może zrobić dla was. Musimy ufać o wiele mniej w ludzkie możliwości, ale o wiele bardziej w to, co Bóg może uczynić dla każdej wierzącej duszy. On pragnie, aby wasze ręce były wyciągnięte w wierze. On chciałby, abyście oczekiwali od Niego wielkich rzeczy. On pragnie dać wam zrozumienie ziemskich i duchowych rzeczy. On może trenować umysł i dać takt i umiejętności. Używajcie swoich zdolności do dzieła, proście Boga o mądrość, a będzie wam dana. (BDH 113)niem.

Chrystus postanowiwszy stać się naszym Zastępcą i Poręczycielem nie zaniedbuje nikogo. On, który nie mógł znieść widoku istoty ludzkiej skazanej na zagładę i oddał za nią ciało i duszę, z litością i współczuciem spogląda na każdego, kto zdaje sobie sprawę z tego, że sam nie może się uratować. Nie ominie żadnego modlącego się, by go nie podźwignąć. Ten, który przez swe pojednanie pozwolił człowiekowi sięgnąć po niewyczerpany skarb siły moralnej — nie zaniedba użycia jej na naszą korzyść. Śmiało możemy złożyć nasze grzechy i troski u Jego stóp, ponieważ nas kocha. Jego spojrzenie i wszystkie Jego słowa wzbudzają zaufanie. Chce ukształtować nasze charaktery według własnej woli. Cała szatańska moc nie potrafi zwyciężyć choćby jednej duszy, która z ufnością przychodzi do Zbawiciela. „Zmęczonemu daje siłę, a bezsilnemu moc w obfitości.” (Izajasza 40,29). (PC 97.7-98. 1,2)*

Możesz Jemu w pełni zaufać

Jeśli będziecie szukać Pana i nawracać się każdego dnia, jeśli zapragniecie wolności i radości w Bogu, jeśli w odpowiedzi na Jego wezwanie, weźmiecie na siebie jarzmo posłuszeństwa i służby Chrystusowi, wówczas ucichną wszystkie wasze skargi, znikną wszystkie wasze trudności, a zawiłe problemy, z którymi się borykacie, zostaną rozwiązane. (BDH 113)niem.

Jest On pełen współczucia dla naszego bólu. Jego kochające i współczujące serce jest sercem o niezmiennej tkliwości. Jego słowo, które powołuje zmarłego do ponownego życia, nie jest dziś mniej skuteczne niż wówczas, gdy zostało wyrzeczone do młodzieńca w Nain. Chrystus mówi: "Dana jest mi wszelka moc na niebie i na ziemi" (Mateusza 28,18). Moc ta nie osłabła z biegiem lat ani nie wyczerpała się wskutek nieustających przejawów łaski. Dla wszystkich, którzy w Niego wierzą Chrystus na zawsze jest żywym Zbawicielem. (ZJ 226.1)

Mężczyzna i kobieta mogą osiągnąć boski ideał, jeśli wezmą Chrystusa do pomocy. Czego nie może dokonać ludzka mądrość, tego dokona Jego łaska dla tych, którzy obdarzą Go zaufaniem. Jego opatrność może połączyć serca więzami pochodzenia niebiańskiego. Miłość nie będzie wówczas tylko wymianą łagodnych i pochlebnych słów. Niebiański warsztat produkuje tkaninę delikatniejszą i silniejszą niż można utkać na ziemskich krosnach. Nie będzie to tkanina słaba, lecz solidna i wytrzymała zarówno w dniach dobrych, jak i w nieszczęściu. Serce połączy się z sercem złotymi więzami trwałej miłości. (Śladami Wielkiego Lekarza 256). (LZ 19.1)

Możesz Jemu w pełni zaufać

Żadne zewnętrzne formy nie mogą zająć miejsca prostej wiary i całkowitego oddania się Bogu. Jednak żaden człowiek nie może wyzbyć się swej osobowości. Musi tylko zezwolić, by Chrystus wykonał za niego swe dzieło. Wówczas pragnieniem naszej duszy będzie: Panie, weź moje serce, bo ja Ci go dać nie potrafię. Ono jest Twoją własnością. Zachowaj je w czystości, ja tego dla Ciebie uczynić nie potrafię. Ratuj mnie mimo mojego słabego, niepodobnego do Chrystusa "ja". Ty mnie ukształtuj i uformuj. Przenieś mnie w atmosferę czystą i świętą; gdzie strumień Twojej miłości mnie ogarnie. (PC 99.4)

Twoje życie jest bardzo cenne w oczach Boga. On ma dla Ciebie pracę do wykonania. Teraz jeszcze jej nie dostrzegasz, ale po prostu idź dalej naprzód z ufnością, bez słowa sprzeciwu, które by zasmucało drogiego Jezusa i wskazywało, że obawiasz się Mu zaufać. Pozwól Mu prowadzić Cię za rękę. On sięga z murów niebiańskiego grodu, aby uchwycić Twoją dłoń i bezpiecznie Cię prowadzić. Ach, jaką czułą miłość Jezus nam okazuje! Biblijne obietnice są jak goździki, róże i lilie w ogrodzie Pańskim. (UCO2 384.3)*

Niech Twoje oczy będą skierowane ku Słońcu Sprawiedliwości. Nie wyobrażaj sobie, że Twój drogi, miłujący Ojciec niebiański jest tyranem, ale zacznij dostrzegać Jego troskliwość, litość, niezmierzoną miłość i głębokie współczucie. Jego miłość przewyższa miłość matki do dziecka. Matka może zapomnieć o swoim dziecku, "...jednak Ja ciebie nie zapomnę" (Izajasza 49,15), mówi Pan. Jezus pragnie, byś Mu ufała. Niech Cię obsypie swoimi błogosławieństwami, to jest moja modlitwa. (UCO2 385.2)

Nie musimy zaspokajać naszego pragnienia u płytkich strumieni, gdy przed nami znajduje się wielka Krynica, z której bogactwa wód możemy do woli czerpać, jeśli tylko wzniesiemy się nieco wyżej na ścieżce wiary. (NGB 24.1)

Możesz Jemu w pełni zaufać

Tak więc Bóg pragnie, abyśmy zaufali Temu, który niepobożnego czyni sprawiedliwym. Nagroda, jaką otrzymamy, nie będzie odpowiadała naszym zasługom, lecz będzie dana według Jego woli i postanowienia, „które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”. (Efezjan 3,11). „Nie dla uczynków sprawiedliwości, które spełniliśmy, lecz dla miłosierdzia swego przez kąpiel odrodzenia oraz odnowienie przez Ducha Świętego.” (Tytusa 3,5). Wszystkim, którzy Mu ufają „potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy”. (Efezjan 3,20). (PC 258.7)

Pokój, stały pokój będzie wypełniał duszę, odpoczynek bowiem można znaleźć w całkowitym poddaniu się Jezusowi Chrystusowi. Posłuszeństwo wobec Bożej woli daje wytchnienie. Uczeń kroczący w pokorze i uniżeniu śladami Zbawiciela znajduje odpocznienie, którego świat nie może ani dać, ani odebrać. „Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo tobie zaufał” (Izajasza 26,3). — Letter 6, 1893; Our High Calling 98.(UCO2 379.3)

„Lepiej ufać Panu Niż polegać na ludziach, Lepiej ufać Panu

Niż polegać na możnych.”

Psalm 118, 8.9

Pełne przebaczenie dla Ciebie

Pełne przebaczenie dla Ciebie

„Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją; choć będą czerwone jak purpura, staną się białe jak wełna.”

Księga Izajasza 1,18

Czy będziemy jednak czekać, aż pocujemy, że zostaliśmy oczyszczeni? — Nie. Chrystus obiecał, że “jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości”. (1 Jana 1,9). Zostałeś upewniony przez Boga, przez Słowo Boże. Nie masz czekać na cudowne uczucia zanim uwierzysz, że Bóg cię wysłuchał, uczucie nie powinno być twoim kryterium, ponieważ emocje są tak zmienne jak obłoki. Musisz mieć coś trwałego jako fundament swojej wiary. Słowo Pańskie jest słowem nieskończonej mocy, na którym możesz polegać. On powiedział: “Proście, a otrzymacie”. Spójrz na Kalwarię. Czy Jezus nie powiedział, że jest twoim obrońcą? Czy nie powiedział, że jeśli o cokolwiek będziesz prosił w jego imieniu, otrzymasz? Masz nie polegać na swojej własnej dobroci, bądź dobrych uczynkach. Masz przyjść, polegając na Słońcu Sprawiedliwości, wierząc w odebranie ci przez Chrystusa twoich grzechów i przypisanie ci jego sprawiedliwości. (WP1 306.1)

Poczucie grzeszności zatruło źródło naszego życia. Lecz Chrystus mówi: „Wezmę twe grzechy; dam Ci pokój. Odkupiłem Cię moją krwią. Mój jesteś. Moja łaska wzmocni Twą słabą wolę, oddalę Twoje wyrzuty sumienia”. Gdy nacierają na Ciebie pokusy, kiedy ogarniają Cię troski i kłopoty, kiedy jesteś zgnębiony i zniechęcony, gotów poddać się rozpacz, spójrz na Jezusa, a otaczającą Cię ciemność rozproszy światłość Jego obecności. (SWL 50.2)

Pełne przebaczenie dla Ciebie

Jakież wspaniałe zapewnienie o Bożej gotowości przyjęcia przejętego skrucą grzesznika tutaj znajdujemy! Czyś obrał, kochany czytelniku, swoją własną drogę? Czyś spożył owoc łamania przykazań, by stwierdzić, że jest goryczą w twoich ustach? Teraz, kiedyś roztrwonił swe dobro, zniweczył przeszłość, kiedy umarły w tobie wszystkie nadzieje, czy nie czujesz się osamotniony i opuszczony? Teraz dopiero usłyszałeś głos, który od dawna przemawiał do twego serca, a Tyś mu nie chciał dać posłuchu. Słyszysz, jak mówi jasno i wyrażnie: „Wstańcie i odejdźcie! Tu nie wasze miejsce na pobyt. Z powodu nieczystości jest ono zgubione, a zguba ta jest nieodwracalna” (Micheasza 2,10). Wróć do domu Ojca. Zaprasza Cię i mówi: „Starłem jak obłok twoje występki, a twoje grzechy jak mgłę; nawróć się do mnie, bo cię odkupiłem”. (Izajasza 44,22). (PC 129.2)

Musimy uczyć się wiary, zbawiennej wiary. Definicję takiej wiary w Jezusa Chrystusa, można opisać w kilku słowach: Wiara jest decyzją duszy, w której cały człowiek oddaje się Jezusowi Chrystusowi i odtąd pozwala się Jemu prowadzić. On żyje w Chrystusie, a Chrystus żyje w nim przez wiarę, która jest ponad wszystkim. Wierzący podporządkowuje swoją duszę i ciało Bogu i może powiedzieć z całą pewnością: „Chrystus bierze wszystko, co ja popełniłem przeciwko Niemu w tym dniu, na siebie”. Wszyscy, którzy tak to rozumieją i postępują według tego, będą zbawieni do życia wiecznego. Będą mieć pewność, że ich dusze zostały obmyte we krwi Chrystusa i są przyodziani w Jego sprawiedliwość, ponieważ są nieskończenie cenni w oczach Jezusa. Nasze myśli i nadzieje koncentrują się na powtórным przyjściu naszego Pana. W tym dniu Sędzia całego świata nagrodzi ufność swego ludu. (Ms 6, 1889). Boże przebaczenie nie jest zwykłym aktem prawnym, przez który umarza On karę, na którą zasłużyliśmy. Obejmuje ono nie tylko przebaczenie naszych win, ale także uwolnienie od grzechu. Jest to wylanie odkupieńczej miłości, która zmienia nasze serca. (NGB 106.3)

Pełne przebaczenie dla Ciebie

To samo zmiłowanie i współczucie, które kazało Chrystusowi wyciągnąć swą prawicę do Piotra, jest ofiarowane każdej duszy ulegającej pokusie. Jedną z ulubionych strategii szatana jest kuszenie człowieka do grzechu, by go potem pozostawić bezradnym i przerażonym, w stanie „w którym nie ma odwagi prosić o przebaczenie. Dlatego mamy się lękać, Bóg powiedział: „Chyba że się poddadzą pod moją ochronę, zawrą ze mną pokój” (Izajasza 27,5). Na wypadek, gdybyśmy stali się słabi, przewidziano wszelkie możliwe zabezpieczenie. Wciąż od nowa jesteśmy zachęcani, aby przyjść do Chrystusa. (BRG 123)niem.

Pomimo ich wad i słabości, Chrystus nie przestaje troszczyć się o swoje dzieci. On nie odwraca się od nich, a wręcz ma moc, by zmienić ich odzież. Tym, którzy pokutują i wierzą w niego, zdejmuje brudne szaty i odziewa je szatą swojej własnej sprawiedliwości. Obok ich imion w księgach niebios zapisuje „przebaczone”. Wobec całego nieba potwierdza, że należą one do niego i demaskuje szatana, ich przeciwnika, jako podstępnego oskarżyciela. Bóg wyjedna sprawiedliwość swoim wybrancom. (BRG 134)niem

Czym jest obiecane „odpocznienie”? Jest to świadomość, że Bóg jest wierny i nigdy nie zawiedzie tego, kto do Niego przychodzi. Jego przebaczenie jest całkowite i darmowe, a akceptacja z Jego strony oznacza odpocznienie dla duszy „odpocznienie w Jego miłości. — The Review and Herald, 25 kwiecień 1899; Our High Calling 97. (UCO 2 379.5)

Potrzebujemy niebiańskiego pokoju, przebaczenia, spokoju ducha i miłości. Nie kupisz tego za pieniądze, nie zdobędziesz rozumem, nie osiągniesz mądrością i nie ma nadziei, byś swoim własnym staraniem zapewnił to sobie. A Bóg ofiaruje nam to jako dar „bez pieniędzy i bez płacenia” (Izajasza 55,1). Staną się one twoim udziałem, jeśli tylko wyciągniesz rękę i uchwycisz je. (DC 59.2)

Pełne przebaczenie dla Ciebie

Chrystus na krzyżu nie tylko pociąga ludzi do skruchy względem Boga za przestępstwo jego prawa — ponieważ tym, którym Bóg przebacza, tych najpierw czyni skruszonymi — ale Chrystus zaspokoił sprawiedliwość; On zaoferował samego siebie jako zadośćuczynienie. Jego wylewająca się krew, jego złamane ciało, zaspokajają żądania złamanego prawa i w ten sposób przerzuca On most nad przepaścią, jaką spowodował grzech. On cierpiał w ciele, aby swoim posiniaczonym i złamanym ciałem mógł zakryć bezbronnego grzesznika. Zwycięstwo uzyskane przez jego śmierć na Golgocie na zawsze złamało oskarżycielską moc szatana nad wszechświatem i uciszyło jego zarzuty, że wyrzeczenie się siebie było niemożliwe u Boga i dlatego nie było konieczne w ludzkiej rodzinie. (WP1 317.2)

Pan Bóg przez Jezusa Chrystusa zawsze wyciąga swoją rękę i zaprasza grzesznych i upadłych. On chce przyjąć wszystkich. To jest jego chwała, aby przebaczyć największemu grzesznikowi. On odbierze zdobycz mocarzowi, wyzwoli więźnia, wyrwie głownię z płomieni. Spuści złoty łańcuch miłosierdzia do największych głębin ludzkiej deprawacji i wyciągnie sponiewieraną duszę splamioną grzechem. (SWL 108.3)*

„W nim mamy odkupienie, przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności”

List do Efezjan 1,7-8

**Łagodne jarzmo -
całkowite poddanie się zapewni Ci
całkowity pokój**

Łagodne jarzmo -

całkowite poddanie się, zapewni Ci całkowity pokój

„Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest miłe, a brzemię moje lekkie”.

Ew. Mateusza 11,29-30

Pokój, stały pokój będzie wypełniał duszę, odpoczynek bowiem można znaleźć w całkowitym poddaniu się Jezusowi Chrystusowi. Posłuszeństwo Bożej woli daje wytchnienie. Uczeń kroczący w pokorze i uniżeniu śladami Odkupiciela znajduje odpocznienie, którego świat nie może ani dać, ani odebrać. „Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo Tobie zaufałem” (Izajasza 26,3). — Letter 6, 1893; Our High Calling 98. (UCO 2 379.3)

Codziennie poświęcenie się Bogu przynosi pokój i odpoczynek. Kupiec sprzedał wszystko co miał, aby osiąść perłę. Gdy ci, którzy szukają zbawienia będą wzbraniaли się przed doznaniem niepowodzenia i przed zniechęceniem się, to znajdą pokój i odpoczynek w Panu. Chrystus odzieje ich swą sprawiedliwością. On zaopatrzy ich w czyste serce i odnowiony umysł. Błogosławieństwa te kosztowały życie Syna Bożego i są oferowane dobrowolnie tym, dla których złożona została ta ofiara. Jak jednak wielu ludzi traktuje złożony dar? — Odwracają się, wybierając raczej przyjemności tego życia. Chrystus mówi o nich: „Do mnie przyjść nie chcecie, aby mieć żywot” (Jana 5,40). (WP1 368.3)

... Serce uczynione czułym i współczującym przez miłość Jezusa odnajdzie drogie perły przeznaczone do szkatuły Pana Jezusa. (WP1 250.1)

Łagodne jarzmo -

całkowite poddanie się, zapewni Ci całkowity pokój

Bóg jest źródłem życia, dlatego życie możemy mieć tylko wtedy, gdy jesteśmy z Nim połączeni. Odłączeni od Boga, możemy przeżyć naszą krótką egzystencję, jednak nie posiadamy „życia”. „Ta zaś, która żyje dla swoich pożądliwości, już za życia umarła” (1 Tymoteusza 5,6). Tylko przez całkowite oddanie naszej woli Bogu, może On darować nam życie. Tylko poprzez ofiarowanie nas samych otrzymamy Jego życie co umożliwi nam, zgodnie ze słowami Jezusa, przezwyciężenie tajnych grzechów wskazanych przez Niego. Można je wprowadzić zatrzymać w sercu, ukryte przed ludzkim okiem, ale wówczas jak ostoimy się przed Bogiem? (BL 54) niem.

Gdy szedłeś swoją drogą z łagodnością i pokornym sercem, dokonane zostało dla Ciebie dzieło, którego mógł dokonać tylko Bóg. „Albowiem Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Filipian 2:13). A Jemu podoba się to, że trwasz w Chrystusie i odpoczywasz w Jego miłości. Nie pozwól, aby ktokolwiek odebrał ci pokój, odpoczynek i pewność, że jesteś teraz przyjęty [przez Boga]. Wykorzystaj każdą obietnicę; wszystkie one są twoje, jeśli spełniasz warunki Pana. Całkowite poddanie twoich własnych dróg, które wydają się tobie tak mądrymi i przyjęcie dróg Chrystusa - jest tajemnicą doskonałego odpoczynku w Jego miłości. (WHG 60) niem.

Poddanie musi być zupełne. Każdy słaby, wątpiący, walczący człowiek, który w pełni podda się Panu, otrzymuje bezpośrednią łączność z czynnikami, które umożliwiają mu zwycięstwo. Niebo przybliży się do niego, tak że w każdej próbie i potrzebie może liczyć na wsparcie i pomoc aniołów miłosierdzia. (DA 163.3)

Łagodne jarzmo -

całkowite poddanie się, zapewni Ci całkowity pokój

Kiedy "ja" zatracą się w Chrystusie, wtedy miłość wzrasta spontanicznie. To nie jest uczucie lub nagły impuls, ale decyzja uświęconej woli. Nie polega ona na doznaniach, ale na przekształceniu całego serca, duszy i charakteru, który jest martwy dla własnego "ja" i żywy dla Boga. Nasz Zbawiciel prosi nas, byśmy Mu się poddali. Poddanie własnego "ja" Bogu jest wszystkim, czego od nas oczekuje, aby mógł nas zmienić według własnego uznania. Jeśli nie osiągniemy tego stanu, w żaden sposób nie możemy być prawdziwie szczęśliwi, użyteczni i odnieść sukces. Ego umiera dla siebie i staje się żywe w Bogu. (ICP1 218)niem.

Gdy przyjmujemy Chrystusa, pokój Boży przewyższający wszelki rozum, zachowa nasze serca i umysły w Chrystusie Jezusie. Życie Zbawiciela na ziemi, choć obfitowało w zmagania, było życiem pokoju. Podczas gdy wrogowie prześladowali Go nieustannie, On powiedział: „Ten, który mnie posłał, jest ze mną: nie pozostawia Mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się Jemu podoba." (Jana 8:29). Żaden wyraz ludzkiego lub szatańskiego gniewu nie mógł zakłócić Jego pokoju wynikającego z doskonałej społeczności z Bogiem. Mówi i do nas: „Pokój zostawiam wam; pokój mój daję wam..." (Jana 14:27); „Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych" (Mateusza 11:29) .(BL 17,2)niem.

Jak znużony wędrowiec na pustyni szuka źródła, aby zaspokoić dręczące pragnienie, tak chrześcijanin będzie pragnął czystej wody życia, której źródłem jest Chrystus. (BL 20)niem.

Łagodne jarzmo -

całkowite poddanie się ,zapewni Ci całkowity pokój

Kiedy Duch Boży bierze w posiadanie serce człowieka, zmienia jego sposób życia. Grzeszne myśli są usuwane, złe czyny porzucane. Miłość, pokora i pokój zajmują miejsce gniewu, zawiści i sporów. Pogodne usposobienie przepędza smutek, a twarz jaśnieje niebiańską radością. Nikt nie widzi ręki, która zdejmuje ciężar, ani światła spływającego z przybytków niebieskich. Błogosławieństwo przychodzi, gdy dusza przez wiarę poddaje się Bogu. Wówczas moc, której nie dostrzega ludzkie oko, tworzy nową istotę na obraz Boga. — The Review and Herald, 19 listopad 1908; My Life Today 46. (UCO2 345.5)

„Temu, któremu umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo tobie zaufał.”

Izajasza 26,3

„Pan jest mocą moją i tarczą moją. W nim zaufało serce moje i doznałem pomocy. Rozweseliło się serce moje i pieśnią moją będę Go sławił.”

Psalm 28,7

Biała szata będzie Tobie darowana

Biała szata będzie Tobie darowana

„I dano jej przyoblec się w czysty ,Iśniący bisior,a bisior oznacza sprawiedliwe uczynki świętych.”

Objawienie Jana 19,8

Grzesznik stoi przed prawem Bożym, które złamał, i nie może się sam oczyścić, ale jeśli wierzy w Chrystusa, stanie się obiektem Jego nieskończonej miłości, ubrany będzie w Jego nieskazitelną sprawiedliwość.

Za tych, którzy wierzą w Chrystusa, Jezus modlił się: „Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą ... Aby wszyscy byli jedno, jak Ty Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś ... A ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy ... Ojcze sprawiedliwy, świat cię nie poznał, lecz Ja cię poznałem i ci poznali, że Ty mnie posłałeś. I objawiłem im imię Twoje, i objawię, aby miłość, którą mnie umiłowałaś w nich była, i Ja w nich.” (Ew. Jana 17,17.21.22.25.26). (GW 113)niem.

... A jak oblubieniec raduje się z oblubienicy, tak twój Bóg będzie się radował z ciebie.” (Izajasza 62,5). „Pan, twój Bóg, jest pośród ciebie, Mocarz, On zbawi! Będzie się radował z ciebie niezwykłą radością, odnowi swoją miłość. Będzie się weselił z ciebie tak jak się wesela w święta” (Sofoniasza 3,17,18). Niebo i ziemia włączają się do radosnego okrzyku ojca: „Ten Syn mój był umarły, a ożył, zaginął, a odnalazł się” (Łukasza 15,24). (PC 130.3)

Sami nie mamy ani jednego promienia światła dla tego ciemnego świata. Gdy jednak zwrócimy się do Słońca sprawiedliwości, gdy połączymy się z Chrystusem, wtedy dusza nasza rozbłyśnie blaskiem obecności boskiej. (NGB 42.1)

Biała szata będzie Tobie darowana

Ta szata utkana na niebiańskim krośnię nie zawiera ani jednej nici ludzkiego elementu, Chrystus w swoim człowieczeństwie rozwinął doskonały charakter i ten charakter chce nam udostępnić. „Wszystkie nasze cnoty są jak szata splugawiona.” (Izajasza 64,6). Wszystko, co robimy w naszej własnej mocy jest splamione grzechem. Ale Syn Boży „objawił się, aby zgładzić grzechy, a grzechu w nim nie ma”. Grzech polega na „przestępstwie zakonu...” (1 Jana 3,4-5), ale Chrystus uczynił zadość wszystkim wymaganiom prawa. O sobie powiedział: „Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój, a zakon twój jest we wnętrzu moim” (Psalm 40,9). Kiedy był na ziemi, powiedział swoim uczniom, że zachowuje przykazania swego Ojca (Jana 15,10).

Przez swoje doskonałe posłuszeństwo umożliwił każdemu człowiekowi zachowanie przykazań Bożych. Jeżeli podporządkujemy się Chrystusowi, nasze serca złączą się z Jego sercem, Jego wola będzie naszą wolą, Jego usposobienie stanie się naszym usposobieniem a nasze wszystkie myśli będą pod Jego panowaniem; będziemy wtedy żyć Jego życiem. To oznacza przyodzianie się szatą Jego sprawiedliwości. Kiedy Pan spojrzy na nas, nie ujrzy odzienia splecionego z liści figowych, ani nagości i szpetoty grzechu, lecz swoją własną szatę sprawiedliwości — doskonałe posłuszeństwo przykazaniom Jehowy. (CGI 309)niem.

Każde z Jego dzieci otrzyma wtedy białą szatę i „nazwą ich ludem świętym, odkupionymi Pana” (Jeremiasza 25,8). Jakiegokolwiek by krzyża nie nieśli, jakiegokolwiek by nie ponieśli straty czy nie doznali prześladowań, choćby i stracili swe ziemskie życie — wszystko Bóg im wynagrodzi. „I oglądać będą Jego oblicze, a imię Jego będzie na ich czołach” (Objawienie 22,4). (PC 114.1-2)

Prawdziwa wiara przywłaszcza sobie sprawiedliwość Chrystusa, a grzesznik jest uczyniony zwycięzcą z Chrystusem, ponieważ stał się uczestnikiem boskiej natury i w ten sposób boskość oraz człowieczeństwo są połączone. (WP1 337.1)

Biała szata będzie Tobie darowana

Bóg wylał swą miłość nieograniczenie, jak deszcz ożywiający i odświeżający ziemię, o sprawiedliwości zaś mówi: „Spuście niebiosą rosę z góry; a obłoki niech sączą sprawiedliwość! Niech się otworzy ziemia i niech wyrosnie zbawienie, a niech też wszędzie sprawiedliwość!” (Izajasza 45,8). „Gdy biedacy i ubodzy szukają wody, a nie ma jej, gdy ich język usycha z pragnienia, Ja, Pan, ich wysłucham, Ja, Bóg Izraela, ich nie opuszczę. Sprawię, że wytrysną rzeki na gołych miejscach i krynice wśród dolin, obrócę pustynie w kałużę wód, a ziemię suchą w źródła” (Izajasza 41,17.18). (NGB 25.2)

Ojciec niebieski zdejmuje z ciebie przez grzech splugawioną szatę. We wspaniałej prorockiej przenośni Zachariasza, grzesznika reprezentuje najwyższy kapłan: Jozue, odziany w splugawioną szatę i stojący przed aniołem Pana. A Pan mówi: „Zdejmijcie z niego brudną szatę”! Do niego zaś rzekł: „Oto ja zdjąłem z ciebie twoją winę i każę cię przyoblec w szaty odświętne”. Potem rzekł: „Włóżcie mu na głowę czysty zawój”! I włożyli mu na głowę czysty zawój, i przyoblekli go w szaty”. (Zachariasza 3,4.5). Podobnie Bóg chce Cię odziać w “szaty zbawienia” i okryć “płaszczem sprawiedliwości” (Izajasza 61,10). „Chociaż musieliście leżeć wśród kotłów, będziecie jak skrzydła gołębic pokryte srebrem, a jej pióra złotym złotem” (Psalm 68,13)–(U.B.G.).* Bóg wprowadzi cię do domu radości, którego „godłem dla mnie jest miłość” (Pieśń nad pieśniami 2,4). „Jeżeli będziesz chodził moimi drogami...”, to On obiecuje tobie: „dam ci dostęp do mnie z tymi, którzy tu stoją” (Zachariasza 3,7), to jest do aniołów, otaczających tron Boży. (BRG 165)niem.

Potem będzie resztką Jakuba wśród wielu ludów jak rosa, która pochodzi od Pana, jak obfite deszcze na zieleń, która nie czeka na ludzi ani nie pokłada nadziei w synach ludzkich” (Micheasza 5,6).(ZI 17.3)

Biała szata będzie Tobie darowana

Niech nikt nie zajmuje ograniczonego, zawężonego stanowiska, że jakiegokolwiek uczynki człowieka mogą w najmniejszym stopniu pomóc w zlikwidowaniu długu za jego przestępstwo. Jest to fatalnym zwiedzeniem. Gdybyście to pojmowali, nie moglibyście już dłużej targować się o swoje ulubione poglądy i pokornymi sercami musielibyście poddać się zadośćuczynieniu. Sprawa ta jest tak mgliście pojmowana, że tysiące podających się za dzieci Boże są w istocie dziećmi złego, ponieważ polegają na swoich własnych uczynkach. Bóg zawsze wymagał dobrych uczynków, prawo też ich wymaga, ale ponieważ człowiek znalazł się w zasięgu grzechu, gdzie jego dobre uczynki były bezwartościowe, to jedynie sprawiedliwość Jezusa może mu pomóc. Chrystus jest w stanie zbawić do końca, ponieważ żyje zawsze, aby wstawiać się za nami. Wszystko, co człowiek może zrobić na rzecz swego zbawienia, to przyjąć zaproszenie... „kto chce, niech darmo weźmie wodę życia” (Objawienie 22,17). Ani jeden grzech nie może zostać popełniony przez człowieka, za który zadośćuczynienie nie zostało zapłacone na Golgocie. W ten sposób Krzyż nieustannie oferuje grzesznikowi w żarliwych błaganiach całkowite odkupienie win. (WP1 319.2)*

Pan chciałby, aby jego lud był mocny w wierze — nie będący w niewiedzy w kwestii wielkiego zbawienia tak obficie im dostarczonego. Nie mają patrzeć w przyszłość, myśląc, że w jakimś przyszłym czasie wielkie dzieło ma zostać dla nich wykonane, ponieważ to dzieło jest ukończone teraz. Wierzący nie jest wzywany do tego, aby uczynić swój pokój z Bogiem, on nigdy nie miał i nigdy nie mógł tego uczynić. Musi on przyjąć Chrystusa jako swój pokój, (zob. Efezjan 2,14) ponieważ z Chrystusem jest Bóg i pokój. (WP1 364.1)

Jak organizm nieustannie przyjmuje pokarm dla podtrzymania życia i siły, tak dusza musi być stale w łączności z Chrystusem, być Jemu poddana i od Niego całkowicie zależna.(NGB 23.2)

Biała szata będzie Tobie darowana

Zbawiciel przyrównał swą odkupieńczą miłość do kosztownej perły, ilustrując swoje nauki przypowieścią o kupcu szukającym pięknych pereł, „który, gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał i kupił ją” (Mateusza 13,46). Taką kosztowną perłą jest Chrystus. W Nim ucieleśnia się blask i chwała Ojca oraz pełnia istoty Bożej. On jest obrazem i podobieństwem Najwyższego. On przedstawia charakter Boga. Z każdej stronicy Pisma Świętego bije Jego blask. Sprawiedliwość Chrystusa jest niczym czysta, biała perła bez skazy. Żadna siła ludzka nie może ulepszyć tego wspaniałego daru niebios. Nie ma w Nim najmniejszej wady. W Nim — to jest w Jezusie Chrystusie — „są ukryte wszystkie skarby mądrości i poznania”. On stał się „mądrością od Boga i sprawiedliwością i poświęceniem i odkupieniem” (Kolosan 2,3; 1Koryntian 1,30). W Chrystusie znajduje się wszystko to, co zaspokoić może pragnienie i tęsknotę duszy ludzkiej za tym, co jest na tym i przyszłym świecie. Nasz Zbawiciel jest perłą tak kosztowną, że w porównaniu z nią wszystko inne może być uważane tylko za stratę. (PC 69.1)*

Chrystus uczynił koniec grzechowi, biorąc na siebie ciężkie przekleństwo „On nasze grzechy na swoim ciele poniósł na drzewo” (1 Piotra 2,24). Uratował od przekleństwa tych wszystkich, którzy wierzą w Niego, jako ich osobistego Zbawiciela. On czyni koniec kontrolującej mocy grzechu w sercu. Życie i charakter wierzącego świadczą o prawdziwej naturze łaski Chrystusa. (GW 121)niem.

Prócz światła płynącego od Chrystusa, nie było i nie będzie żadnego innego dla upadłej ludzkości. Jezus, Zbawiciel, jest jedynym światłem, które może rozjaśnić mroki świata grzęznącego w grzechach. (NGB 41.2).

Biała szata będzie Tobie darowana

Dzieło zbawienia przyniesie rezultaty, jakich człowiek nie może sobie wyobrazić. „Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co do serca ludzkiego nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy go miłują.” (1 Koryntian 2,9). Kiedy grzesznik, przyciągany siłą Chrystusa, zbliża się do krzyża i pada przed Nim — staje się nowym stworzeniem; otrzymuje nowe serce, staje się nową istotą w Jezusie Chrystusie. Niczego już więcej nie można pragnąć. Bóg sam usprawiedliwia tego, który wierzy w Jezusa Chrystusa; „a których usprawiedliwił, tych i uwielbił” (Rzymian 3,26; 8,30). Wielkie są nasza hańba i poniżenie spowodowane grzechem, lecz jeszcze większe będą, chwała i wywyższenie w pełnym miłości Zbawicielu. Istotom ludzkim, które pragną stać się podobne Bogu, udzieli On ze skarbca niebios daru — siły stawiającej je ponad aniołów, którzy nigdy nie zgrzeszyli. (PC 102.3)

Dostarczona została obfita łaska, aby wierząca dusza mogła być zachowana wolną od grzechu, ponieważ całe niebo, z jego nieograniczonymi źródłami, zostało nam oddane do dyspozycji. Możemy czerpać ze studni zbawienia. Chrystus jest końcem prawa. Kto w Niego wierzy będzie usprawiedliwiony. W sobie samych jesteśmy grzesznikami, ale w Chrystusie jesteśmy sprawiedliwi.

Uczyniwszy nas sprawiedliwymi przez przypisaną sprawiedliwość Chrystusa, Bóg ogłasza nas sprawiedliwymi i traktuje nas jak sprawiedliwych. On patrzy na nas jako swoje drogie dzieci. Chrystus działa przeciwko mocy grzechu i gdzie grzech obfitował, łaska dużo więcej obfituje. „Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, dzięki któremu też mamy dostęp przez wiarę do tej łaski, w której stoimy i chlubimy się nadzieją chwały Bożej” (Rzymian 5,1-2). (WP1 363.2)*

Biała szata będzie Tobie darowana

W prorocztwie Daniela zostało zapisane o Chrystusie, że On „dokona pojednania za nieprawość, i (...) wprowadzi wieczną sprawiedliwość”. (Daniela 9,24 - KJV).

Każda dusza może powiedzieć: „Przez swe doskonałe posłuszeństwo On wypełnił żądania prawa, a moja jedyna nadzieja jest oparta na patrzeniu na Niego jako mojego zastępcę i poręczyciela, który był za mnie doskonale posłuszny prawu. Przez wiarę w jego zasługi jestem wolny od potępienia przez prawo. On odział mnie swoją sprawiedliwością, która odpowiada wszystkim wymaganiom prawa. Jestem doskonały przez Tego, który przynosi wieczną sprawiedliwość. On przedstawia mnie Bogu w nieskazitelnej szacie, w której ani jedna nić nie została utkana ludzkimi rękoma. Wszystko jest z Chrystusa, wszelka chwała, cześć i majestat należą się Barankowi Bożemu, który gładzi grzechy świata”. (GW 123)niem.

Wszyscy mogą przyjść do Niego i otrzymać z jego pełni. On obiecuje: „Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie” (Mateusza 11,28). Dlaczego więc nie odrzucimy wszelkiej niewiary i nie pójdziemy za słowami Jezusa? Chcesz odpoczynku i tęsknisz za pokojem? Zatem powiedz z serca: „Panie Jezu, przychodzę, ponieważ Ty mnie zaprosiłeś”. Uwierz w Niego, mocno zaufaj a On cię uratuje. Czy patrzyłeś na Jezusa, „twórcę i dokończyciela wiary”? (Hebrajczyków 12,2). Czy ujrzałeś tego, który jest „pełen łaski i prawdy”? (Jana 1,14). Czy przyjąłeś pokój, który jedynie Chrystus może dać? Jeśli nie, zatem poddaj się Jemu i przez Jego łaskę dąż do charakteru, który będzie szlachetny i wzniosły. Staraj się o stałego, zdecydowanego, pogodnego ducha. Karm się Chrystusem, który jest „chlebem życia” (Jana 6,36), a piękno Jego charakteru i ducha będzie widoczne w tobie. (GW 125)niem.

Biała szata będzie Tobie darowana

Wraz z Chrystusem obfituje łaska, a ci, którzy stają po stronie Zbawiciela, stają się nowymi stworzeniami. Spójrz 2 Kor 5,17 . Oni stają się jednością w charakterze z Bogiem. Na tym właśnie polega miłość! Syn Boży wszczepia cnoty swego charakteru we wszystkich, którzy przyjmują Go do swego życia. Przez Swoją bezgraniczną ofiarę podnosi ludzkość z pozycji niewolników szatana i czyni mężczyzn i kobiety synami i córkami niebiańskiego Króla. Patrz Ew. Jana 8,34-36... (CS 26)niem.

„Lecz my wszyscy, którzy z odsłoniętą twarzą patrzymy na chwałę Pana, jakby w zwierciadle, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, za sprawą Ducha Pana” (2 Koryntian 3,18 - UBG). Chrystus jest obrońcą grzesznika. Wszyscy, którzy przyjmują jego Ewangelię oglądają Go z odsłoniętym obliczem. Rozumieją związek jego misji z prawem i uznają mądrość i chwałę Bożą objawioną przez Zbawiciela. Chwała Chrystusa jest objawiona w prawie, które jest zapisem jego charakteru, a jego przekształcająca moc będzie odczuwana w duszy, aż ludzie staną się Jemu podobni. Staną się uczestnikami Boskiej natury i coraz bardziej będą wzrastać na podobieństwo swojego Zbawiciela, poprzez coraz większą zgodność z wolą Bożą, aż osiągną doskonałość. (WP1 227.5)*

Przyjdźcie do Boga jako skruszeni grzesznicy. Przyjdźcie do Waszego Ojca w imieniu Jezusa, waszego Boskiego Orędownika. On jest miłosierny i wybaczy wam. Uwiercie, że zrobi to, co obiecał. Niech ci, którzy pragną błogosławieństwa Bożego pukają i czekają u tronu miłosierdzia z niewzruszonym przekonaniem, mówiąc: Ponieważ Ty, o Panie, powiedziałeś: „Proście, a będzie wam dane, szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam” (Mateusza 7,8). Pan pragnie, aby ludzie, którzy szukają Boga, zaufali Jemu, Wszechmogącemu. (FG1 346)niem.

Biała szata będzie Tobie darowana

Zgodnie z tym oświadczeniem otrzymaliśmy napomnienie: „Przeto, umiłowani moi, jak zawsze, nie tylko w mojej obecności, ale jeszcze bardziej teraz pod moją nieobecność byliście posłuszni; z bojaźnią i ze drżeniem zbawienie swoje sprawujcie. Albowiem Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Filipian 2,12-13). Bóg nie chce, byśmy się obawiali, że On nie spełni swych obietnic, i że osłabną Jego cierpliwość oraz współczucie. Ale chce, byśmy lękali się przeciwstawiania się woli Chrystusa, by życia naszego nie opanowały wady odziedziczone, przyswojone i skrycie pielęgnowane. “Albowiem Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie”. Strzeżmy się, by nasze “ja” nie udaremniło celu, jaki Bóg chce przez nas osiągnąć; strzeżmy się ufności we własne siły, puszczenia ręki Jezusa i samotnej drogi przez życie. (PC 101.1)

Jednak zanim doznamy przebaczenia i znajdziemy pokój, musimy tak dalece poznać siebie, by w rezultacie tego poznania nastąpiła skrusza i pokuta. Faryzeusz nie zdawał sobie sprawy z tego, że jest grzesznikiem, dlatego Duch Święty nie mógł pracować nad jego sercem. Jego dusza tkwiła w pancerzu własnej sprawiedliwości, którego nie mogły przebić słowa Boże. Chrystus może uratować tego, kto wie, że jest grzesznikiem. Jezus przyszedł, by uzdrowić tych, którzy są skruszonego serca, by zwiastować jeńcom wyzwolenie, ślepym przejrzanie, a uciśnionym przywrócić wolność (Łukasza 4,18), bowiem zdrowi nie potrzebują lekarza (Łukasza 5,31). Tylko wtedy, gdy rozpoznamy nasz faktyczny stan, zdamy sobie sprawę, jak bardzo potrzebujemy pomocy Chrystusa. W Nim możemy znaleźć schronienie wtedy, gdy rozpoznamy niebezpieczeństwo w jakim się znajdujemy. Tylko wtedy, gdy boli nas nasza zraniona dusza, będziemy pragnęli uleczenia. (PC 98.3)*

Biała szata będzie Tobie darowana

Mojżesz, ukryty w rozpadlinie skały, oglądał chwałę Bożą. Ukrytych w tej rozpadlinie przykryje Chrystus swą przebitą dłonią i wtedy usłyszymy słowa, które Pan wypowiada do swoich sług. Tak, jak Mojżeszowi, tak i nam objawi się jako "(...) miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność, zachowujący łaskę dla tysięcy, odpuszczający winę, występki i grzechy" (2 Mojżeszowa 34,6.7). Dzieło zbawienia przyniesie rezultaty, jakich człowiek nie może sobie wyobrazić. "Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co do serca ludzkiego nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy go miłują" (1 Koryntian 2,9). Kiedy grzesznik, przyciągany siłą Chrystusa, zbliża się do krzyża i pada przed Nim — staje się nowym stworzeniem; otrzymuje nowe serce, staje się nową istotą w Jezusie Chrystusie. Niczego już więcej nie można pragnąć. Bóg sam usprawiedliwia tego, który wierzy w Jezusa Chrystusa, a „których usprawiedliwił, tych i uwielbił” (Rzymian 3,26; 8,30). Wielkie są nasza hańba i poniżenie spowodowane grzechem, lecz jeszcze większe będą chwała i wywyższenie w pełnym miłości Zbawicielu. Istotom ludzkim, które pragną stać się podobne Bogu, udzieli On ze skarbca niebios daru — siły stawiającej je ponad aniołów, którzy nigdy nie zgrzeszyli. (PC 102)

„Żadna broń przeciw tobie sporządzona nie będzie skuteczna, a każdy język, który w sądzie występuje przeciw tobie, potępisz. To jest dziedzictwo sług PANA, a ich sprawiedliwość pochodzi ode mnie, mówi PAN.”

Izajasza 54,17

Bóg troszczy się o Ciebie

Bóg troszczy się o Ciebie

„Ja wprawdzie jestem ubogi i nędzny, lecz Pan myśli o mnie...”

Psalm 40,17

Boża opieka obejmuje wszystkie Jego stworzenia. On miłuje wszystkich bez różnicy, ale szczególną troską darzy tych, którzy są zmuszeni nosić najcięższe brzemiona życia. Dzieci Boże muszą stykać się z próbami i trudnościami, lecz powinny przyjmować swój los pogodnie, pamiętając, że za wszystko to, czego świat im nie da, Bóg im wynagrodzi. (ŚWL 136.4)

Boża miłość do Jego Kościoła jest nieskończona. Jego troska o dziedzictwo nie ustaje. Nie dopuszcza żadnego ucisku na Kościół prócz takiego, który jest konieczny dla jego oczyszczenia oraz jego doczesnego i wiecznego dobra. Pan oczyści swój Kościół, tak jak na początku i pod koniec swojej ziemskiej misji oczyścił świątynię. Wszystko, co dopuszcza na Kościół jako próbę, przychodzi po to, by Jego lud osiągnął większą pobożność i siłę, aby mógł zanieść poselstwo o zwycięstwie Krzyża do wszystkich zakątków ziemi. (Testimonies for the Church IX, 228, 1909).(WCK 104.1)

Bóg troszczy się o wszystko i podtrzymuje swoją mocą wszystko, co stworzył. (...). Ani jedna łza nie spada bez wiedzy Boga, ani jeden uśmiech nie uchodzi Jego uwadze. Gdybyśmy w pełni w to wierzyli, znikłyby wszystkie niepotrzebne troski. Nasze życie nie byłoby przepełnione rozczarowaniem, jak to ma miejsce teraz, ponieważ zarówno małe, jak i wielkie sprawy byłyby złożone w rękach Boga, który nie jest zakłopotany różnorodnością trosk ani przytłoczony ich ciężarem. Wtedy moglibyśmy cieszyć się takim pokojem, jakiego wielu dawno nie zaznało. (UCO2 102.1)

Zanośmy przed oblicze Boże nasze potrzeby, radości, smutki, troski, obawy. Nic nie jest dla Niego zbyt wielkim ciężarem, nic nie może Go utrudzić. (...). (UCO2 109.2)

Bóg troszczy się o Ciebie

Powinniśmy pamiętać, że Kościół, choć słaby i ułomny, jest jedynym obiektem na ziemi, który Pan darzy najwyższymi względami. On wciąż dogląda go z troską i wzmacnia go przez Swego Ducha Świętego. — Selected Messages II, 396, (1902). (WCK 41.2)

W Chrystusie łączą się czułość pasterza, miłość rodzicielska oraz niedościgną łaska litościwego Zbawiciela. Udziela swego błogosławieństwa w najbardziej atrakcyjny sposób. Nie wystarcza Mu samo udzielanie błogosławieństw, pragnie rozdzielać je w formie najbardziej dla nas przyjemnej, wzbudzając w nas pragnienie otrzymania ich. W podobny sposób Jego słudzy powinni przedstawiać bogactwa chwały niewysłowionego Daru. Cudowna miłość Chrystusa stopi i pozyska serca, podczas gdy wielokrotne powtarzanie teorii nic nie daje. „Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg! (...) Wyjdź na górę wysoką, zwiastunie dobrej wieści, Syjonie! Podnieś mocno swój głos, zwiastunie dobrej wieści, Jeruzalem! Podnieś, nie bój się! Mów do miast judzkich: Oto wasz Bóg! Oto Wszechmocny, Jahwe przychodzi w mocy, jego ramię włada. Oto ci, których sobie zarobił są z Nim, a ci których wypracował, są przed nim. Jak pasterz będzie pał swoją trzodę, do swojego naręcza zbierze jagnięta i na swoim łonie będzie je nosił.” (Izajasza 40,1.9-11). Opowiadajcie ludziom o Tym, który jest „znakomity spośród tysięcy” i „cały jest pełen powabu” (Pieśń nad pieśniami 5,10-16 - BT). Same słowa nie wyrażą wszystkiego i dlatego powinny znajdować odbicie w charakterze i życiu. W każdym z uczniów Chrystus widzi swój obraz. Każdego przeznaczył, aby się stał podobny „do obrazu Syna jego” (Rzymian 8,29). Każdy powinien objawiać przed światem cierpliwą miłość Chrystusa, Jego świętość, dobroć, miłosierdzie i prawdę. (ZJ 594.1)

Bóg troszczy się o Ciebie

Wszyscy, którzy obrali służbę Bożą, mogą polegać na Jego opiece. Chrystus wskazał na ptaki krążące po niebie i na polne kwiaty, wzywając słuchaczy, by przyjrzeni się tym dziełom Boga. „Czyż wy nie jesteście daleko zacniejsi niż one?” (Mateusza 6,26). Odpowiednia ilość boskiej uwagi poświęcona jest wszelkim stworzeniom zgodnie z ich ważnością w życiu. Opatrzność Boża czuwa nad życiem małego, szarego wróbla, a kwiaty na łąkach i trawa ścieląca się jak dywan na ziemi również nie są pozbawione uwagi i troski naszego Ojca niebieskiego. Wielki Mistrz Artysta pomyślał także o liliach, czyniąc je tak pięknymi, że swoją urodą przyćmiewały chwałę Salomona. O ileż więcej starań Bóg poświęca człowiekowi, który jest Jego chwałą i obrazem. Pragnie On widzieć w swych dzieciach cechy własnego charakteru. Pragnie nadawać duszy piękno swojej osobowości, tak jak wiązka słonecznych promieni decyduje o urodzie delikatnych kwiatów. (ZJ 221.4)

Król Niebios, który sprawia, że ziarno kiełkuje, chroni je dniem i nocą i daje mu siłę do wzrostu, jest również autorem naszego istnienia. On troszczy się o swoje dzieci z jeszcze większym oddaniem niż o rośliny. Podczas gdy rolnik sieje ziarno, aby podtrzymać ziemskie życie, boski siewca zasiewa ziarno w duszy, które przynosi owoc na życie wieczne. (BRG 68) niem.

Ręka, która utrzymuje ciała niebieskie w przestworzu i nieomylnie kieruje ustalonym porządkiem wszechświata, jest ręką, która za nas została przybita do krzyża. (Wy 93.1)

„Czego od początku świata nie słyszano ani do uszu nie dochodziło, ani oko nie widziało oprócz Ciebie samego, Boże, który by tak uczynił dla tego, który go oczekuje.”

Izajasza 64,4

Boża Ochrona i Jego Prowadzenie dla Ciebie

Boża Ochrona i Jego Prowadzenie dla Ciebie

„Okryje cię swymi piórami i pod jego skrzydłami będziesz bezpieczny; jego prawda będzie ci tarczą i puklerzem.”

Psalm 91,4

Jeśli życie poświęcimy służbie dla Boga, nigdy nie znajdziemy się w sytuacji, w której by Pan nie znalazł środka zaradczego. Jakiegokolwiek by nie było nasze położenie, mamy zawsze Pasterza wskazującego nam drogę. Jakiegokolwiek by nie były nasze troski i kłopoty, mamy pewnego Doradcę; w czymkolwiek by nie tkwiła przyczyna naszego bólu i zmartwienia — choćbyśmy byli najbardziej samotni — mamy zawsze współczującego Zbawiciela. Jeśli będąc tego świadomi, popełniliśmy fałszywy krok, Chrystus nas nie opuści. Jasno i wyraźnie usłyszymy, jak mówi: “Ja jestem droga i prawda, i żywot” (Jana 14,6). “Bo ocali biedaka, który woła o ratunek, i ubogiego, który nie ma pomocy.” (Psalm 72,12). (BRG 137)*

Dusze, które zawsze szukają w Nim ucieczki, Jezus ceni ponad oskarżenia kłótliwych języków. Żaden człowiek ani „zły anioł” nie może ich oskarżać. Chrystus ogarnia je swą bosko-ludzką naturą. Mogą stanąć u boku Wielkiego Zwycięzcy grzechu, w świetle wypływającym od tronu Boga. Krew Jezusa Chrystusa oczyszcza „od wszelkiego grzechu” (1 Jana 1,7). „Któż będzie oskarżał wybranych Bożych? Przecież Bóg usprawiedliwia. Któż będzie potępiał? Jezus Chrystus, który umarł, więcej, zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga, Ten przecież wstawia się za nami” (Rzymian 8,33-34). (SWL 53.1-2)

Niewidzialne armie światłości i mocy będą działały razem z tym, kto jest pokorny, łagodny i skromny. — Letter 116, 1899. (WP1 94.3)

Boża Ochrona i Jego Prowadzenie dla Ciebie

Jezus nie wzywa nas do pójścia za nim, aby nas potem porzucić. Jeśli poświęcimy się Jego służbie, nigdy nie zostaniemy postawieni w takim położeniu, z którego Bóg nie znajdzie wyjścia. W jakiegokolwiek będziemy sytuacji, mamy Przewodnika, który nami pokieruje. Jakiegokolwiek będą nasze zmartwienia, mamy zaufanego Doradcę. Jakiegokolwiek będą nas trapić smutki, dotyczyć straty czy samotność, mamy współczującego Przyjaciela. Gdy w swej niewiedzy popełniamy błędy, Chrystus nas nie odrzuca. Do naszych uszu dociera Jego głos, gdy mówi jasno i wyraźnie: „Ja jestem droga i prawda, i żywot” (Jana 14,6). W Jego Słowie czytamy, że On „ocali biedaka, który woła o ratunek, i ubogiego, który nie ma pomocy” (Psalm 72,12). (SE 176.4)

Jakiegokolwiek będą trudności i pokusy, przedstawcie je Panu. On was wzmocni, abyście mogli wytrwać. Ukaże wam drogę, którą będziecie mogli wyjść ze wszystkich trudności i kłopotów. Im bardziej będziecie czuć się słabi i bezradni, tym bardziej będziecie silni w Jego mocy. Im cięższe wasze brzemiona, tym bardziej błogosławiony odpoczynek po złożeniu ich na Nosiciela brzemion. (SWL 42.4)

Tęcza obietnicy nad tronem Bożym jest pewnym i wiecznym świadectwem, że „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jana 3,16). Świadczy to wobec wszechświata, że Bóg nigdy nie zapomni o swoich dzieciach walczących ze złem. Stanowi to dla nas zapewnienie siły i ochrony tak długo, jak długo trwać będzie tron Boży. (SWL 55.4)

Gdy grzech walczy o panowanie w twojej duszy i obciąża sumienie, patrz na Zbawcę. Jego łaska pokona grzech. Niechaj twe wdzięczne serce, drżące z niepewności, zwróci się do Niego. Uchwycić się nadziei. Chrystus czeka, chce przyjąć cię do swojej rodziny. Jego moc pomoże ci w bezsilności. Powiedzie cię krok za krokiem. Złóż swoją dłoń w Jego dłoni i niechaj On cię wiedzie. (SWL 50.2)

Boża Ochrona i Jego Prowadzenie dla Ciebie

Dzięki cudownemu działaniu boskiej opatrności góry trudności zostaną przesunięte i wrzucone w morze. — Testimonies for the Church IX, 96 (1909). (SK 132.3)

Wszystkie niejasności w doświadczeniach życia staną się zrozumiałe. Wszystko, co się nam wydaje zagmatwane, zamiary wniwecz obrócone, pokrzyżowane plany, pojmiemy jako dobro, jako niebiańską harmonię. — (Wy 213 r.1903). Tam Jezus poprowadzi nas brzegami żywej rzeki wypływającej z tronu Bożego i wyjaśni nam niezrozumiałe działania opatrności, które towarzyszyły nam na tej ziemi, by doprowadzić nasze charaktery do doskonałości. — Testimonies for the Church VIII, 254 (1904). Wszystkie trudności, które Bóg w swej opatrności nam zsyłał, zostaną wyjaśnione w przyszłym świecie. Rzeczy wymagające wyjaśnienia, zostaną wyjaśnione. Tajemnice łaski zostaną przed nami odkryte. Tam, gdzie nasze niedoskonałe umysły znajdowały jedynie zamieszanie i niespełnione obietnice, ujrzymy najdoskonalszą i najpiękniejszą harmonię. Zrozumiemy, że to nieskończona miłość zesłała doświadczenia, które wydawały nam się nieznośnie trudne. Gdy zdamy sobie sprawę z czułej troski Tego, który robi wszystko, by współdziałać z nami dla naszego dobra, będziemy się radować niewystowioną radością i wielbić Go z całego serca. — Testimonies for the Church IX, 286 (1909). (WCK 203 3-5)

... Utrudzeni w rwącym nurcie życia, w tłumie i zamieszaniu możemy zanosić do Boga prośby o Jego kierownictwo. Podróżujący morzem i lądem, gdy grozi im niebezpieczeństwo, mogą powierzyć się ochronie niebios. W chwilach nagłych trudności i zagrożeń serce może słąć wołanie o pomoc do Tego, który zobowiązał się wyjść naprzeciw swoim wiernym, gdy Ci wołają do Niego. W każdych okolicznościach i w każdych warunkach dusza przytłoczona smutkiem i troską albo mocno nękana pokusą może znaleźć pewność, wsparcie i pocieszenie w niezawodnej miłości i mocy Boga, który dochowuje przymierza. (PK 405.1)

Boża Ochrona i Jego Prowadzenie dla Ciebie

Gdy ludowi Bożemu przedstawiane jest poselstwo, nie powinien się mu sprzeciwiać; powinien sięgnąć do Biblii, porównując je z prawem i świadectwem, a jeśli okaże się, iż nie wytrzymuje ono tej próby, to nie jest ono prawdą. Bóg pragnie, by nasze umysły się rozwijały. Pragnie obdarzyć nas swoją łaską. Codziennie możemy karmić się najlepszym duchowym pokarmem, bowiem Bóg otworzył przed nami wszystkie niebiańskie skarbnice. Mamy być jedno z Chrystusem, jak On jest jedno z Ojcem, a Ojciec będzie miłował nas tak, jak miłuje swego Syna. Możemy korzystać z takiej samej pomocy, jaka była dostępna Chrystusowi, możemy otrzymać siłę w każdej potrzebie, bowiem Bóg będzie naszą przednią i tylną strażą. On otoczy nas z każdej strony, a gdy będziemy stawieni przed władców tej ziemi, nie potrzebujemy z wyprzedzeniem zastanawiać się nad tym, co mamy powiedzieć. Bóg nauczy nas tego w dniu naszej potrzeby. A zatem niech Bóg nam pomoże przyjść do stóp Jezusa i uczyć się od niego, zanim będziemy starali się zostać nauczycielami innych. (WP 383.2)

*„Wiedźcie, że Pan wspaniale prowadzi swoich świętych; Pan słyszy,
kiedy ja go wzywam.”*

Psalm 4,3

(Tł. według Marcina Lutra)

Głębokie Przywiązanie

Głębokie Przywiązanie

„Ja jestem dobrym pasterzem i znam moje owce, a moje mnie znają. Jak mnie zna Ojciec, i ja znam Ojca; i oddaję moje życie za owce.”

Ew.Jana 10,14-15

Każda istota ludzka jest obiektem zainteresowania Jego miłującego serca, Tego, który oddał swoje życie, aby móc przyprowadzić ludzi z powrotem do Boga. Grzeszne i bezradne dusze niszczone przez podstępny szatański otacza opieką, jak pasterz owce swojego stada. (SWL 108.4)

Chociaż teraz Chrystus stanął przed obliczem Boga i dzieli z Nim tron wszechświata, to nie utracił nic ze swej miłosiernej natury. Dziś to samo czułe, współczujące serce jest otwarte dla wszelkiej niedoli ludzkiej. Dziś dłoń, która została przebita, gotowa jest błogosławić coraz obficie Jego lud na tym świecie. „I nie giną na wieki, i nikt nie wydrze ich z ręki mojej”. Dusza, która oddała siebie Chrystusowi, jest w Jego oczach cenniejszą niż cały świat. Zbawiciel przeszedł przez mękę Golgoty, aby każdy człowiek mógł być zbawiony w Jego królestwie. Nie porzuci nigdy żadnego z tych, za których umarł. Dopóki Jego naśladowcy nie zdecydują się odejść od Niego, On ich będzie mocno trzymał. (ZJ 347.2)

„Wtedy anioł Pana rzekł do szatana: niech cię zgromi Pan, szatanie, niech cię zgromi Pan, który obrał Jeruzalem! Czyż nie jest ono głownią wyrwaną z ognia?”. Kiedy szatan próbuje oskarżać i niszczyć dzieci Boże, Chrystus interweniuje. To prawda, że zgrzeszyli, ale Chrystus wziął ich winę na siebie. On wyrwał ludzkość z zagłady jak kłodę z ognia. Przez swoją ludzką naturę ściśle zjednoczył się z nami, podczas gdy przez swoją boską naturę jest równym z nieskończonym Bogiem. On oferuje pomoc dla każdego, kto uznaje swoją zgubę i odrzuca naszego przeciwnika. (BRG 134)niem.

Głębokie Przywiązanie

Ujawnienie Jego mocy tak przybliży człowieka do nieba, że piękność zdobiąca wnętrze świątyni będzie widoczna w duszy, w której mieszka Chrystus. Ludzi będzie zdobywała chwała mieszkającego w sercu Chrystusa, a dziękczynienie zdobytych dla Boga dusz odda tę chwałę z powrotem wielkiemu Dawcy. (PC 273.1)

Zanośmy przed oblicze Pana swoje potrzeby, radości, smutki, troski, obawy. Nic nie może być dla Niego zbyt wielkim ciężarem, nic nie może Go utrudzić. (...). Jego kochające serce dotknięte jest naszym smutkiem, a nawet tym, jak go wyrażamy. Przynosimy do Pana wszystko, co kłopotuje nasz umysł. Dla Boga nic nie jest zbyt przysgniatające, wszak podtrzymuje światy i zarządza wszystkimi sprawami we wszechświecie. Nic, co w jakimkolwiek stopniu dotyczy naszego spokoju, nie pozostaje przez Niego niezauważone. Żaden rozdział naszego doświadczenia nie jest zbyt mroczny, aby Bóg nie mógł go przeczytać. Żaden problem nie jest dla Niego zbyt zagmatwany, aby go nie mógł rozwiązać. Nasz Ojciec Niebieski natychmiast wykazuje zainteresowanie każdym nieszczęściem, które spada na najmniejsze z Jego dzieci, każdą trwogą, która opanowuje duszę wierzącego, każdym momentem radości, każdą szczerą modlitwą. (...). Związek Boga z każdym człowiekiem jest tak mocny i bliski, jak gdyby na całym świecie nie było innych ludzi, nad którymi mógłby rozciągać opiekę i za których oddał swojego umiłowanego Syna. — Steps to Christ 100 (1892). (UCO2 109.2)

Utrzymuj więź z żyjącym Chrystusem, a uchwyci cię ręką, która nie wypuści. Poznaj miłość, którą darzy cię Bóg i uwierz w nią, a będziesz bezpieczny. Ta miłość, mimo szatańskich sztuczek i ataków, jest twierdzą nie do zdobycia. „Imię Pana jest mocną wieżą; chroni się do niej sprawiedliwy i jest bezpieczny” (Przypowieści 18,10). (NNJ 107.1)

Dopiero wieczność odkryje przed nami przeznaczenie człowieka odnowionego na podobieństwo Boże. (NNJ 57.3)

Głębokie Przywiązanie

Teraz wiemy, że cel może zostać osiągnięty. Bóg jest na szczycie drabiny i czeka z wyciągniętymi ramionami, by pomóc każdemu, kto wchodzi do wiecznego królestwa naszego Boga. Uwielbiajcie Jego święte imię! Wy, mieszkańcy ziemi, uwielbiajcie Go! Dlaczego? Bo Jezus Chrystus — który jednym ramieniem otacza ludzkość, a drugim trzyma się tronu Wszechmogącego — połączył brzegi przepaści własnym ciałem, dzięki czemu ten maleńki świat, który przez grzech odłączył się od kontynentu nieba i stał się wysepką, znowu został przywrócony, bo Chrystus zlikwidował przepaść, przerzucił nad nią most z samego siebie! Oto dusza w niebezpieczeństwie. Bóg jest gotowy udzielić jej pomocy. Wszyscy niebiańscy aniołowie zostaną wysłani, by pomóc takiej duszy. — Manuscript 5, 1891. (TC 86.5-6).

Gdy Chrystus po chrzcie pochylił się w modlitwie nad brzegiem Jordanu, zstąpiło jasne światło, jak jaśniejący złotym blaskiem gołąb i spoczęło na Nim, a z nieba dał się słyszeć głos: „To jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem”. Raz po raz czytamy te słowa, ale nie pojmujemy ich znaczenia. Nie rozumiemy tego, jaką wartość mają dla nas. Słowa te poświadczają, że jesteś przyjęty w Umilowanym. Chrystus swoim potężnym ludzkim ramieniem obejmuje upadłą ludzkość, a jednocześnie swoim boskim ramieniem trzyma się tronu Wszechmogącego, łącząc w ten sposób ziemię z niebem, i upadłych ludzi z Nieskończonym Bogiem. Ziemia, oderwana od nieba, zostaje z Nim na nowo połączona. Przez Jezusa Chrystusa nawiązana jest łączność z niebem, by upadła ludzkość mogła odzyskać owoce Bożej łaskawości. Jezus przeszedł przez kuszenie na pustyni, a próba, jaką musiał znieść, była stokrotnie trudniejsza niż ta, która była udziałem Adama i Ewy w Edenie. (...) (TC 211.2)

Głębokie Przywiązanie

“Jeśli kto mnie miłuje, słowa mojego przestrzegać będzie, i Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, i u niego zamieszkamy” (Jana 14,23). Będzie nami kierowała silniejsza i doskonalsza wola, gdyż będziemy mieli żywą łączność ze źródłem wszystko utrzymującej mocy. W naszym życiu duchowym będziemy oddani pod kontrolę Jezusa Chrystusa, nie będziemy już prowadzić zwykłego, samolubnego życia, ale będzie w nas żył Chrystus. Jego charakter będzie w nas odtworzony. W ten sposób przyniesiemy owoc Ducha — „jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, a inny trzydziestokrotny.” (PC 34.5)

Dlatego nauczmy nasze usta i serce wyrażać chwałę za Jego niezmierzoną miłość. Nauczmy naszą duszę, jak być pełną nadziei i trwać w świetle promieniującym z krzyża Golgoty. Nigdy nie powinniśmy zapomnieć, że jesteśmy dziećmi Króla niebieskiego, synami i córkami Pana zastępów. Naszym przywilejem jest zachować spokój w Bogu. (SWL 177.5)

Ale nikt nie może przekazać tego, czego sam jeszcze nie otrzymał. W dziele Bożym człowiek nie jest w stanie nic zrobić. Żaden człowiek, dzięki swoim wysiłkom nie może uczynić się nosicielem światła Bożego. Dzięki złotemu olejowi, który został wlewany przez niebiańskich posłańców do złotych rurek, aby ze złotej misy mógł być doprowadzony do lamp w świątyni, powstało stałe, jasno świecące światło. To właśnie miłość Boga, którą nieustannie obdarza się człowieka, pozwala mu przekazywać światło innym. W sercach wszystkich tych, którzy są zjednoczeni z Bogiem przez wiarę, płynie nieustannie złoty olej miłości, aby następnie objawić się w dobrych uczynkach i w prawdziwej, serdecznej służbie dla Boga. (CGI 412)niem.

Głębokie Przywiązanie

O stosunku Chrystusa do ludzi mówi w zakonie danym Izraelowi piękna ilustracja. Gdy z powodu biedy ktoś z Hebrajczyków zmuszony był rozstać się ze swą ojcowizną i zaprzedać się w niewolę, obowiązek wykupienia go i jego dziedzictwa przypadał jednemu z jego najbliższych krewnych. (Patrz 3 Mojżeszowa 25,25.47-49; Rut 2,20). W podobny sposób odkupienie i przywrócenie nam dziedzictwa utraconego wskutek grzechu przypada Chrystusowi, z którym łączy nas pokrewieństwo. Pokrewieństwo to uznał po to, aby nas odkupić. Bliższy nam jest Pan, nasz Zbawiciel, niżli ojciec, matka, brat, przyjaciel lub ukochany. „Nie bój się — mówi do nas — bo Cię wykupiłem i nazwałem Cię Twoim imieniem — moim jesteś”. „Dlatego, że jesteś w moich oczach drogi, cenny i Ja Cię miłuję, więc daję ludzi za Ciebie i narody za Twoje życie.” (Izajasza 43,1.4). Chrystus kocha niebiańskie istoty otaczające Jego tron, lecz cóż może się równać z wielką miłością, jaką ukochał nas? Nie umiemy tego pojąć, lecz wiemy to dobrze z własnego doświadczenia. A jeśli zachowujemy z nim więzy pokrewieństwa, z jaką więc tkliwością mamy się odnosić do tych, którzy są braćmi i siostrami naszego Pana! Czy nie musimy się pospieszyć z uznaniem obowiązków, które nakłada na nas pokrewieństwo z Bogiem? Po przyjęciu do Bożej rodziny, czyż nie powinniśmy szanować naszego Ojca i naszych krewnych w Panu? (ZJ 231.6-232.1)

Wiemy, jak to jest, kiedy czujemy się smutni i przygnębieni, ale Jezus jest przy nas, współczuje nam i pomaga. Możemy nawiązać łączność z naszym najlepszym Przyjacielem, On nigdy nas nie opuszcza. Nie musimy iść do nieba, aby Go stamtąd sprowadzić, gdyż On zawsze jest z nami. (TC 42.4)

Głębokie Przywiązanie

Niech umysł wasz wypełniają najwspanialsze pojęcia o Bogu. Niech ukrytymi łańcuchami wasze życie zwiąże się z życiem Jezusa. Ten, który jest światłem oświecającym mroki, chce przyświecić waszym sercom, byście zrozumieli Boga w osobie Jezusa Chrystusa. Duch Święty objawi wam sprawy Boże, wlewając boską moc w posłuszne serce. Chrystus przyprowadzi was do progu wieczności. Będziecie oglądać wspaniałość za zasłoną i opowiadać ludziom o Tym, który żyje wiecznie i wstawia się za wami. (PC 92.5)

„... i nikt nie wydrze ich z mojej ręki. Mój Ojciec, który mi je dał, większy jest od wszystkich i nikt nie może wydrzeć ich z ręki mego Ojca.”

Ew.Jana 10,28.29

Boża czułość wobec Ciebie

Boża czułość wobec Ciebie

*„Jak ptaki latają koło swego gniazda, tak PAN zastępów obroni Jerozolimę;
owszem, obroni i wybawi, a przechodząc, zachowa.”*

Izajasza 31,5

Zbawiciel z niezwykłą delikatnością traktuje dusze, które odkupił swoją krwią. One są przedmiotem Jego miłości. Spogląda na nie z niewypowiedzianą tęsknotą. (SWL 26.2)

Żaden człowiek nie jest tak wrażliwy, czuły, szlachetny, jak nasz Zbawiciel. I jaką cierpliwość nam okazuje! Rok po roku znosi nasze słabości i ignorancję, niewdzięczność i występki. Mimo wszelkich naszych błędów, zatwardziałości serca i lekceważenia Jego słów, Jego ręka jest wciąż wyciągnięta, aby nas błogosławić. Mówi do nas: „Miłujcie się nawzajem; jak Ja was umiowałem” (Jana 13,34). (SE 327.6)

Jezus wzywa każdego człowieka: „Synu mój, daj mi swoje serce” (Przypowieści 23,26). „Zawróćcie, synowie odstępn, uleczę wasze odstępstwa!” (Jeremiasza 3,22). Młodzież nie może być naprawdę szczęśliwa bez miłości Jezusa. On czeka pełen litości i z niewymowną czułością, by usłyszeć wyznania błędnych i przyjąć ich skruchę. Oczekuje od nich wdzięczności, tak jak matka oczekuje od swego dziecka uśmiechu wyrażającego uznanie. Wielki Bóg uczy nas, byśmy nazywali Go naszym Ojcem. Pragnie, byśmy zrozumieli, jak gorąco i z jaką tkliwością Jego serce tęskni za nami, jak życzliwie zwraca się ku nam we wszystkich naszych trudnych doświadczeniach i pokusach. „Jak się lituje ojciec nad dziećmi, tak się lituje Pan nad tymi, którzy się go boją” (Psalm 103,13). Prędzej matka zapomni o swoim dziecku, niż Bóg o człowieku, który Mu ufa. (SE 142.3)

Boża czułość wobec Ciebie

Obie przypowieści: o synu marnotrawnym i o zgubionym groszu, zawierają tę samą naukę. Każda dusza, która uległa pokusie i szczególnie jest narażona na upadek, sprawia ból sercu Chrystusa, budzi Jego najtkliwsze współczucie i skłania do najpoważniejszego działania. Radość Chrystusa z jednego skruszonego grzesznika jest większa niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu nie potrzebujących opamiętania. (SS2 178.1)

Zbawiciel pochyla się nad każdym odkupionym przez Niego, mówiąc z niewypowiedzianą czułością i współczuciem: „Chcesz być zdrowy?” Każe wam powstać w sile i pokoju. Nie czekajcie, aż poczujecie, że jesteście zdrowi. Uwierzcie słowu Zbawcy. Złóżcie swoją wolę u stóp Chrystusa, chciejcie Mu służyć. Postępując zgodnie z Jego słowem otrzymacie siłę. Jakiegokolwiek byłyby nasze grzechy, choćby ciało i dusza tkwiły w niewoli rozmaitych namiętności, Chrystus chce i może nas wybawić. On wlewa życie w dusze tych, którzy martwi są „przez upadki i grzech” (Efezjan 2,1. (SWL 49.4)*)

Jeśli będziecie zachęcali przygnębionych, wskazując im pełną nadziei zbawiającą wiarę, to zadowolenie i pogoda ducha zajmą miejsce zniechęcenia i niepokoju. Wtedy mogą się dokonać cudowne zmiany w ich stanie fizycznym. Chrystus przywróci zdrowie ich ciału i duszy, a chorzy, uświadamiając sobie Jego współczucie i miłość, znajdą w Nim odpocznienie. On jest gwiazdą jasną poranną (zobacz Objawienie 22,16), która świeci pośród moralnej ciemności w tym grzesznym, zepsutym świecie. On jest światłością świata, a wszyscy, którzy oddają mu swoje serca, odnajdują pokój, odpoczynek i radość. — Brief 115, 1905 ; Medyczna praca misyjna 113. (ICP2 413.3)

Boża czułość wobec Ciebie

Ponieważ kiedyś przyjął postać ludzką, wie, jak współczuć ludziom cierpiącym. Chrystus nie tylko zna każdą duszę, jej potrzeby i doświadczenia, ale zna także wszystkie okoliczności, które męczą i niszczą ducha. Pełen litości i współczucia wyciąga dłoń ku każdemu cierpiącemu dziecku. Najbardziej cierpiący wzbudzają w Nim najgłębsze współczucie i największą litość. On zna nasze niedoskonałości i pragnie, byśmy złożyli nasze trudności i kłopoty u Jego stóp i tam je zostawili. (SWL 175.4)

Mówcie cierpiącym o współczującym Zbawicielu. (...). Ze współczuciem pochyła się On nad tymi, którzy uważają swój przypadek za beznadziejny. Gdy człowieka przepełnia strach i przerażenie, nie jest w stanie swoim umysłem postrzegać troski i współczucia Chrystusa. Nasze sanatoria powinny być miejscami, w których strapione umysły zaznają spokoju i odpoczynku. (UCO2 380.4)

Chrystus jest wielce uradowany, gdy biorąc w swoje ręce materiał na pozór beznadziejny — tych, których szatan upodlił i przez których działał — może uczynić z niego obiekt działania swojej łaski. (...) Jezus czyni Swoje dzieci narzędziami w realizacji Swego dzieła, a w jego powodzeniu znajdują one swoją drogocenną nagrodę już w tym życiu. — Zeugnisse für die Kirche VI, 308.309 [Świadectwa dla zboru VI, 308]. (PCH 226.5)

Jezus, aby wzmocnić nasze zaufanie do Boga, uczy nas imienia, które wyraża najtkliwsze i najserdeczniejsze z ludzkich uczuć. Daje przywilej nazywania wiecznego Boga naszym Ojcem. Wypowiadanie tego imienia jest z naszej strony dowodem miłości i pokrewieństwa. Jeżeli wymawiamy je z prośbą o błogosławieństwo, brzmi ono w uszach Najwyższego jak słodka muzyka. Lecz by nazywanie Stwórcy tym ludzkim imieniem nie wydało się zarozumiałstwem, Chrystus powtórzył je kilkakrotnie, pragnąc, byśmy żyli się z tym imieniem. (PC 86.4)

Boża czułość wobec Ciebie

*„Czy kobieta może zapomnieć o swoim niemowlęciu i nie zlitować
się nad płodem swego łona?
A choćby też i one zapomniały, ja jednak o tobie nie zapomnę.
Oto na swoich dłoniach wyrzyłem cię..”*

Izajasza 49,15-16

Bóg chce, abyś z Nim rozmawiał

Bóg chce, abyś z Nim rozmawiał

„Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje, kto szuka, znajduje, a temu, kto puka, będzie otworzone”.

Ew. Mateusza 7,8

Biblia ukazująca nam Boga zamieszkującego w wyniosłych i świętych miejscach nie przedstawia Go jako bezczynnego, oddającego się ciszy i samotności, lecz otoczonego przez niezliczone zastępy świętych umysłów, gotowych do wypełniania Jego woli. Niedostrzegalnymi dla nas drogami utrzymuje łączność z każdą częścią swego królestwa. Ale przede wszystkim uwaga niebios skoncentrowana jest na tej malutkiej cząstce świata, jaką jest dusza ludzka, dla zbawienia której oddał swego jedyne Syna. Bóg pochyla się ze swego tronu, aby usłyszeć płacz uciskanego; na każdą szczerą modlitwę odpowiada: „Oto jestem“, podnosząc na duchu nieszczęśliwych i uciemiężonych. Nasze zmartwienia są Jego zmartwieniami, a w chwilach kuszenia i niepowodzeń życiowych przybywa anioł Jego obecności, aby pomóc. (ZJ 254.2-3)

I ty, który czujesz się najbardziej niegodny, nie lękaj się przedstawić Bogu swej sprawy. Kiedy On w Chrystusie ofiarował się za grzechy świata, przejął wówczas na siebie upadek każdej duszy. „On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?” (Rzymian 8,32). Czy może nie spełnić tych słów łaski danych nam ku pokrzepieniu i odwadze? (PC 110.2)

Człowiek w przypowieści proszący o chleb dla obcego przychodnia otrzymał tyle „ile potrzebował”. W jakiej mierze da nam Bóg, byśmy mogli udzielić innym? „Według miary daru Chrystusowego.” (Efezjan 4,7). (PC 92.2)

Bóg chce, abyś z Nim rozmawiał

We wszystkich czasach i we wszystkich miejscach, we wszystkich troskach i smutkach, gdy świat wydaje się pełen mroku, a przyszłość niepewna, gdy sami uznajemy swoją bezradność i osamotnienie, w odpowiedzi na naszą pełną wiary modlitwę zesłany nam będzie Pocieszyciel. Okoliczności mogą nas oderwać od wszystkich naszych ziemskich przyjaciół, lecz żadne okoliczności, żadna odległość nie może nas rozdzielić z Pocieszycielem niebieskim. Gdziekolwiek byśmy się znaleźli i dokądkolwiek podążali, Chrystus znajdzie się po naszej prawicy, aby nas podtrzymać, wesprzeć, podźwignąć i dodać otuchy. (ZJ 482.1)

Bóg odpowiada, gdy Go prosimy - Bóg posiada niebo pełne błogosławieństw, które chce rozdawać tym, którzy szczerze szukają pomocy, jaką może dać tylko Pan. - Sons and Daughters of God 123. (DG 31)niem.

Częścią planu Bożego jest zapewnienie w odpowiedzi na naszą modlitwę wiary tego, czego Bóg nie udzieliłby nam, gdybyśmy o to nie prosili. (WB 280.6)

Wzywać Boga powinni wszyscy ci, którzy są niesprawiedliwie traktowani. Odwróćcie się od tych, którzy mają serca ze stali i przedłóżcie wasze prośby Stworzycielowi. Nie odrzuci tego, kto przychodzi do Niego ze złamanym sercem. Nie przepadnie żadna szczerza modlitwa. Wśród pienia niebieskich chórów słyszy Bóg wołanie najsłabszej istoty ludzkiej. Niezależnie od tego, czy wylewamy serce przed Bogiem w izdebce, czy też kierujemy do Niego myśli idąc drogą — słowa nasze dochodzą do tronu Najwyższego. Może ich nie słyszeć żadne ludzkie ucho, ale nie zamrą w milczeniu, nie zginą w nawale różnych spraw. Nikt nie może stłumić pragnienia duszy, wznosi się ono ponad zgietk ulic, ruchliwość tłumu, wprost do stropów niebieskich. Bóg jest tym, do którego mówimy, i nasze modlitwy będą wysłuchane. (PC 110.1)

Bóg chce, abyś z Nim rozmawiał

Każda gorliwa prośba o łaskę i siłę zostanie wysłuchana. (...) Proście Boga, by uczynił dla was to, czego nie możecie uczynić sami. Powiedzcie Jezusowi wszystko. Otwórzcie przed nim sekrety serca, bo Jego oczy widzą najdalsze zakamarki duszy, a On czyta w waszych myślach jak w otwartej księdze. Kiedy prosicie o to, co jest niezbędne dla waszego dobra, wierzcie, że otrzymaliście, a stanie się to wasze. Przyjmijcie Jego dary całym sercem, bo Jezus oddał życie, abyście mogli posiąść na własność niebiańskie skarby. — My Life Today 16. (CBL 278.2)

„Jeśli znajdziesz głos i czas na modlitwę, Bóg znajdzie czas i głos, by na nią odpowiedzieć” (ML: 16). (OCK 14.4)

Chrystus zobowiązał się, że będzie naszym zastępcą i poręczycielem, i nikogo nie zaniedbuje. Z Jego posłuszeństwa (jako człowieka) pochodzi niewyczerpany zasób doskonałego posłuszeństwa. W niebie Jego zasługi, Jego samozaparcie i ofiara są przechowywane jako kadzidło, które ma być ofiarowane wraz z modlitwami Jego ludu. Gdy szczerze, pokorne modlitwy grzesznika wznoszą się do tronu Bożego, Chrystus dodaje do nich zasługi swojego życia, pełnego doskonałego posłuszeństwa. Nasze modlitwy stają się wonne dzięki temu kadzidłu. Chrystus zobowiązał się wstawiać za nami, a Ojciec zawsze wysłuchuje Syna. - Sons and Daughters of God 22. (DG 30.2)niem.

Bóg słyszy modlitwy tych wszystkich, którzy szukają Go w prawdzie. On posiada moc, jakiej wszyscy potrzebujemy. Napęlnia serce miłością, radością, pokojem i świętością. (SS3 258.2)

Bóg chce, abyś z Nim rozmawiał

Kiedy wpadniemy w kłopoty, w odpowiedzi na nasze prośby Bóg objawi swą moc i mądrość. Miejcie zaufanie do Niego, że wysłucha modlitw i odpowie na nie. On chce się wam objawić jako Ten, kto pomaga w każdej krytycznej sytuacji. Ten, który stworzył człowieka i obdarzył go cudownymi zdolnościami fizycznymi, duchowymi i umysłowymi, nie poskąpi mu tego, co jest konieczne do zachowania życia, które też jest Jego darem. Ten, który dał nam swoje słowo — liście z drzewa żywota — nie powstrzyma się przed obdarzeniem swoich dzieci umiejętnością zdobycia pożywienia. (SWL 136.5)

„Będzie mnie wzywał, a ja go wysłucham..”

Psalm 91,15

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu moim, da wam.”

Ew.Jana 16,23

Bóg nigdy nie zostawia Cię samego

Bóg nigdy nie zostawia cię samego

„A sam PAN pójdzie przed tobą, On będzie z tobą, nie porzuci cię ani cię nie opuści. Nie bój się ani się nie lękaj”.

5 Mojżeszowa 31,8

Chrystus nigdy nie porzuci duszy, dla której umarł. To człowiek może zostawić Chrystusa i pozwolić się ować pokusie, ale Jezus nigdy nie odwróci się od istoty, którą odkupił za cenę własnego życia. Gdybyśmy mogli wyostrzyć swój duchowy wzrok, ujrzelibyśmy dusze, które zgięte pod ciężarem zmartwień i trosk, gotowe są umrzeć w zniechęceniu. Zobaczylibyśmy też aniołów, którzy lotem błyskawicy spieszą z pomocą kuszonym, którzy stoją na krawędzi przepaści. Aniołowie niebiescy odpierają zastępy złego otaczające dusze i prowadzą je na pewny grunt. Bitwy staczane między tymi dwoma wojskami są tak rzeczywiste, jak walki wojsk ziemskich, jednak losy rozstrzygane w konflikcie duchowym są losami wieczności. (NNJ 106.2)

Nigdy nie myśl, że Chrystus jest daleko. On zawsze jest w pobliżu, Jego miłość otacza cię. Szukaj Go jako Tego, który chce, byś Go znalazł. Pragnie, byś dotknął nie tylko Jego szat, lecz abyś chodził z Nim w ustawicznej łączności. (SWL 50.3)

Ten, który przebywa w niebieskiej świątyni sędzi sprawiedliwie. Więcej znajdzie upodobania w swych dzieciach, walczących w świecie pełnym grzechu z pokusami, aniżeli w aniołach, otaczających Jego tron. (PC 111.3)

Wielkość Boga jest dla nas niepojęta. „Pan, którego tron w niebie” (Psalm 11,4), lecz Duch Jego jest wszędzie obecny. Zna szczegółowo wszystko i jest osobiście zainteresowany sprawami dotyczącymi dzieła rąk Jego. (Wy 93.2)

Bóg nigdy nie zostawia Cię samego

Wszyscy, którzy wybierają Chrystusowe królestwo miłości, sprawiedliwości i pokoju, a dobro tego królestwa stawiają ponad wszystko inne, związani są ze światem na wysokościach i dostępują wszelkich niezbędnych błogosławieństw. W księdze boskiej opatrności, w tej księdze życia, każdy z nas ma swoją stronę, na której spisane są wszystkie szczegóły naszego życia, a nawet włosy na głowie są policzone. Dzieci Boga zawsze są obecne w Jego myślach. (ZJ 221.5)

Ach, gdybyśmy wszyscy mogli zdać sobie sprawę z tego, jak blisko jest niebo ziemi! Chociaż dzieci, zrodzone na ziemi, o tym nie wiedzą, aniołowie światła towarzyszą im wszędzie. „...posyłanymi, by służyć tym, którzy mają odziedziczyć zbawienie?” (Hebrajczyków 1,14). Cichy świadek strzeże każdej żyjącej duszy, starając się przyprowadzić ją do Chrystusa. Jak długo istnieje nadzieja, jak długo ludzie nie sprzeciwiają się bezwzględnie Duchowi Świętemu ku swej własnej, wiecznej zgubie, tak długo strzegą ich niebiańskie istoty. (SS3 25.1)

Nasz Zbawiciel nie zajmuje stanowiska milczenia i bezczynności. On jest otoczony niebiańskimi, inteligentnymi istotami — serafinami i cherubinami oraz tysiącami tysięcy aniołów. Wszystkie owe niebiańskie istoty mają jeden, ponad wszystko interesujący ich cel, a to — zbór Boży w zepsutym świecie. Pracują z najwyższym zaangażowaniem dla Jezusa i pod Jego rozkazami, aby całkowicie ratować tych, którzy patrzą na Niego i wierzą w Niego. (BK 480.2)

Chrystus mieszkający w sercu odbija się na twarzach tych, którzy go kochają i zachowują Jego przykazania. Prawda jest tam wypisana, w nich panuje pokój niebieski. Dostrzega się w nich nieustanną łagodność, która jest czymś więcej niż ludzką miłością. (PC 59.2)

Bóg nigdy nie zostawia Cię samego

Okoliczności mogą rozdzielić przyjaciół; niespokojne wody szerokiego morza mogą falować między nami a nimi, lecz żadne okoliczności, żadna odległość nie może oddzielić nas od Zbawiciela. Gdziekolwiek byśmy byli, On jest po prawej ręce naszej, aby nas podtrzymać, obronić, podnieść i rozweselić. Większa jest miłość Chrystusa do swych odkupionych aniżeli matki do dziecka. To przywilej spocząć w Jego miłości i mówić: „Będę Mu ufał, ponieważ ofiarował swoje życie za mnie”. Miłość ludzka może się zmienić, miłość Chrystusowa nie zna żadnej zmiany. Kiedy wołamy do Niego o pomoc, ręka Jego jest wyciągnięta, by zbawić. (SWL 42.5-43.1)

Kiedy atakują pokusy, kiedy wydaje się, że otaczają cię ze wszystkich stron troski, kłopoty i ciemności, spójrz tam, gdzie ostatnio widziałeś światło. Ufaj miłości Chrystusa i oddaj się pod Jego troskliwą opiekę. Grzech walczy o panowanie w sercu, winą przygniata duszę i obciąża świadomość, niewiara przyćmiewa umysł. Pamiętaj, że łaska Chrystusa wystarcza, aby ujarzmić grzech i rozwiązać ciemności. Pozostając wierni Chrystusowi, wchodzimy w królestwo pokoju. (SWL 176.1)

A zatem jak małe dziecko przyjdź do Boga, zgłaszając się u jego stóp jako proszący, ponieważ nie musimy wstępować do nieba, by sprowadzić Jezusa na dół ani pod ziemię, aby wywieść go w górę, ponieważ jest On zawsze blisko nas. Mówi: „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerał, a on ze mną” (Objawienie 3,20). Jakże chętny jest Chrystus, by objąć w posiadanie świątynię duszy, jeśli mu na to pozwolimy! Jest przedstawiony jako ten, który czeka i puka do drzwi serca. Dlaczego zatem nie wchodzi? Dlatego, że miłość do grzechu zamknęła drzwi serca. Gdy tylko zgodzimy się porzucić grzech, uznać naszą winę, przeszkoda pomiędzy duszą a Zbawicielem zostaje usunięta. (WP1 303.3)

Bóg nigdy nie zostawia Cię samego

Poddanie musi być zupełne. Każdy słaby, wątpiący, walczący człowiek, który w pełni podda się Panu, otrzymuje bezpośrednią łączność z czynnikami, które umożliwiają mu zwycięstwo. Niebo przybliży się do niego, tak, że w każdej próbie i potrzebie może liczyć na wsparcie i pomoc aniołów miłosierdzia. (DA 163.3)

„Czemu więc mówisz, Jakubie, i powiadasz, Izraelu: Zakryta jest moja droga przed Panem, a moja sprawa do mojego Boga nie dochodzi?

Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość.

Zmęczonemu daje siłę, a bezsilnemu moc w obfитоści. Młodzieńcy ustają i mdleją, a pacholęta potykają się i upadają;

Lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają.”

Izajasza 40,27-31

Bóg jest z Tobą w każdej próbie

Bóg jest z Tobą w każdej próbie

„Gdy będziesz przechodził przez wody, będę z tobą, a gdy przez rzeki, nie zaleją cię; gdy pójdiesz przez ogień nie spłoniesz, a płomień nie spali cię”.

Izajasza 43,2

Chrystus pragnie jednego: wybawić swe dziedzictwo z rąk i panowania szatana. Lecz nim zewnętrznie będziemy wybawieni z tego panowania, musimy nasze wnętrza uwolnić od jego rządów. Pan dopuszcza doświadczenia, aby oczyścić nas z doczesnego sposobu myślenia, samolubstwa i ostrych, do Jezusa niepodobnych rysów charakteru. Dozwala, by “głębokie wody ucisku” omyły nasze dusze, byśmy poznali Boga i Jezusa Chrystusa, którego zesał na ziemię, żeby w głębi duszy zrodziło się pragnienie oczyszczenia od wszelkich plam, i byśmy z tego utrapienia wyszli czysti, święci i szczęśliwi. Często wkracamy w ogień doświadczeń z sercem pełnym samolubstwa. Jeśli cierpliwie zniesiemy próbę, to po wyjściu z niej, nasz charakter będzie zgodny z charakterem Jezusa. Jeżeli Pan osiągnie w tym doświadczeniu zamierzony przez siebie cel, wówczas, “wyniesie jak światło sprawiedliwość twoją, a prawo twoje jak słońce w południe”. (Psalm 37,6). (PC 110.3)

W swej wielkiej miłości Bóg chce rozwinąć w nas cenne dary swego Ducha. Zezwala na to, by stawiano nam przeszkody, byśmy musieli przechodzić trudności i prześladowania, ale to nie ma być dla nas przekleństwem, lecz błogosławieństwem. Każde wytrwanie w pokusie, wszystkie dzielnie przezwyciężone trudności dają nam nowe doświadczenia i wspierają rozwój naszego charakteru. Dusza, opierająca się pokusie przez moc boską, objawia ziemi i niebu, że łaska Chrystusowa stale zwycięża. — Nauki z Góry Błogosławienia 110 (1896). (SK 78.1)

Bóg jest z Tobą w każdej próbie

Bóg zawsze doświadczał swój lud w piecu ucisku. W ogniu takiego pieca żużel zostaje oddzielony od prawdziwego złota chrześcijańskiego charakteru. Jezus przygląda się próbie. Wie, czego potrzeba, by oczyścić drogocenny kruszec, aby mógł odbijać promienie Jego miłości. Przez trudne doświadczenia Bóg kształci charakter swoich sług. Widzi, że niektórzy posiadają zdolności, które można użyć do rozwoju Jego dzieła, więc poddaje tych ludzi próbom.

W swej opatrności stawia ich w sytuacjach, w których ich charakter jest sprawdzany i zostają ujawnione ich wady i słabości, aby mogli poznać to, czego dotąd nie byli świadomi. Bóg daje im też sposobność, by naprawili te ułomności i przysposobili się do służby dla Niego. Ukazuje im ich słabość i uczy polegać na Nim, gdyż On jest ich jedyną pomocą i ucieczką. W ten sposób Bóg realizuje swój zamiar. Ludzie zostają wychowani, wyszkoleni i wykształceni, przygotowani do urzeczywistnienia wielkiego celu, dla którego zostały dane im ich zdolności. A kiedy Bóg ich wzywa do działania, są gotowi, a niebiańscy aniołowie mogą połączyć się z nimi w realizowaniu Bożych planów na ziemi. (PP 93.4)

Ucisk, utrapienia, pokusy, przeciwności i różne próby są Bożymi narzędziami w dziele oczyszczenia, uświęcenia i przygotowania nas do nieba. — Testimonies for the Church III, 115 (1872).(WCK 104.2)

Ucisk ludu Bożego może być długi i ciężki, ale Pan nigdy nie zapomni o swoich wiernych. Ci, którzy wierzą w prawdę i są posłuszni przykazaniom Bożym, znajdą miejsce ucieczki w Chrystusie. Jego miłościwa opieka będzie ich chronić tak długo, jak długą będą stać przy Bogu i Jego prawie, które zawsze było, jest i będzie podstawą Jego królestwa. — Manuscript 42, 1900.(TC 56.7)

Bóg jest z Tobą w każdej próbie

Kiedy Dawid musiał wybrać karę za swój grzech, powiedział: „Proszę, byśmy raczej wpadli w rękę Pana, gdyż wielkie jest jego miłosierdzie, lecz w rękę człowieka wpaść nie chcę”. Dawid czuł, że Bóg zna zmaganie i udrękę jego duszy. Kiedy ludzie są w stanie dostrzec odbłask Bożego charakteru, widzą w Bogu nie chłód i mściwość właściwe człowiekowi, ale to, że uciski i próby są wyznaczonymi przez Boga środkami dyscyplinowania Jego dzieci i uczenia ich Jego drogi, aby nauczyli się polegać na Jego łasce. (...) Kiedy biedni odstępcy są prowadzeni do rzeki Bożej miłości, wówczas wołają: „ Kiedy On podda mnie próbie, zostanę oczyszczony jak złoto”. Cierpiący ludzie stają się cierpliwi, ufni i zwyciężają w Bogu pomimo przeciwności. (...) (TC 152.4)

Trudności dotykają wybrany lud Boży. W Biblii użyte jest wyrażenie, które by świadczyło o tym, jakoby „Bóg kusił Abrahama” czy „Bóg kusił synów izraelskich”. To znaczy, iż Pan dopuszcza, by szatan kusił ich, aby ich wiara mogła zostać wypróbowana i aby przynieśli chwałę i cześć Bogu na sądzie, kiedy każdy zostanie osądzony według uczynków dokonanych w ciele. Bóg zna każde serce, każdą motywację, każdy zamysł, pozwala jednak szatanowi kusić i wystawiać na próbę swoich wiernych, aby ich zaufanie do Boga mogło się objawić. (TC 186.3)

...Tym Królem jest nasz Zbawiciel. To On odmierza wszelkie próby, doświadczenia i ogień, przez które musi przejść każda dusza. Kiedy runą fortece ziemskich królów, a strzały gniewu przeszyją serca Bożych wrogów, Jego lud będzie bezpieczny w Jego rękach. (NNJ 108.2)

Bóg jest z Tobą w każdej próbie

Doświadczenie zdobyte w piecu prób i ucisków jest więcej warte niż wszystkie niewygody i bolesne doświadczenia, które ze sobą niesie. (DG 63.3)niem.

Zaufaj Bogu! Nie ma dnia bez wyzwań i trudności. Jak łatwo jest narzekać i skarżyć się. Ileż niepotrzebnych trosk narzuca się nam, ileż lęków utrudnia nam życie - tak jakby nie było miłosiernego i kochającego Boga. Dlatego zachęcajmy się wzajemnie słowami psalmu Dawida 37,3: „Ufaj PANU i czyn dobrze; będziesz mieszkał na ziemi i na pewno będziesz nakarmiony.”(BW 124.3)niem.

„I zasiądzie jako ten, kto roztopia i oczyszcza srebro: oczyści synów Lewiego, oczyści ich jak złoto i srebro i będą składać PANU ofiarę w sprawiedliwości”.

Księga Malachiasza 3,3

Bóg posyła do Ciebie swoich Aniołów

Bóg posyła do Ciebie swoich Aniołów

„Baczie, abyście nie gardzili żadnym z tych małych, bo powiadam wam, że aniołowie ich w niebie ustawicznie patrzą na oblicze Ojca mego, który jest w niebie”.

Ew. Mateusza 18,10

Aniołowie chwały, którzy spoglądają zawsze w oblicze Ojca Niebieskiego, radują się z okazywania pomocy najsłabszym. Aniołowie znajdują się zawsze tam, gdzie są najbardziej potrzebni, są z tymi, którzy prowadzą najcięższe walki z sobą, których otoczenie jest najbardziej zniechęcające. Słabe i bojaźliwe dusze, mające wiele niepożądanych cech charakteru, są im specjalnie powierzone. To, co samolubne serca uważałyby za upokarzającą służbę, tj. pomaganie tym, którzy są nędzni i mają wiele słabych cech charakteru, jest dziełem świętych, bezgrzesznych istot niebieskich. (FA 107) niem.

Wszechświat interesuje się naszą małą Ziemią, ponieważ Chrystus zapłacił za życie jej mieszkańców nieskończenie wielką cenę (...) Istoty niebieskie wciąż jeszcze odwiedzają ziemię, tak jak za czasów, gdy towarzyszyli Abrahamowi i Mojżeszowi. Wśród zgietku i pogoni za pieniędzmi w wielkich miastach, wśród tłumów wypełniających drogi i rynki świata, gdzie ludzie od rana do nocy zabiegają o doczesność, jak gdyby zysk i rozrywka były wszystkim, gdzie tak wielu myśli o rzeczach nieistotnych — nawet tutaj niebo ma swoich strażników i świętych... (PC 111)

Gdyby ludziom otworzono oczy, zobaczyliby armię aniołów otaczających tych, którzy zachowali słowo Chrystusa. Aniołowie z serdecznym współczuciem spoglądają na ich trudne położenie i słyszą ich modlitwy... (WCK 178.9)

Bóg posyła do Ciebie swoich Aniołów

Musimy lepiej zrozumieć misję aniołów, którzy do nas przychodzą. Pamiętamy zawsze, że we wszystkim, co robimy, wspierają nas w sposób troskliwy niebiańskie istoty. Niewidzialne zastępy pełne światła i mocy stoją u boku wszystkich, którzy świadomi własnej słabości, pokornie ufają Bożym obietnicom. Cherubiny, serafiny i inne mocne anioły – „tysiąc razy tysiące ... i dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy” (Daniela 7, 10) - stoją po prawicy Boga, „Czy nie są oni wszyscy duchami służebnymi, posyłanymi, by służyć tym, którzy mają odziedziczyć zbawienie?”. (List do Hebrajczyków 18,14). (BRG 140)niem.

Nie jesteście sami w walce przeciwko złu. Gdyby zasłona została uniesiona, ujrzelibyście niebiańskich aniołów walczących za was. Czynią to, gdyż ich dziełem jest strzec młodzieź. „Czyż nie są oni wszyscy służebnymi duchami, posyłanymi do pełnienia służby gwoli tych, którzy mają dostąpić zbawienia”? (Hebrajczyków 1,14). Dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy i tysiące tysięcy aniołów usługują młodzieży. — The Youth's Instructor, 1 styczeń 1903.(PA 16.4)

... Będą także „służebnymi duchami, posyłanymi do pełnienia służby gwoli tych, którzy mają dostąpić zbawienia”. (Hebrajczyków 1,14). Będą strzec ludzi, trwających w łasce, od mocy złych aniołów i od ciemności, którą szatan wciąż próbuje ich otoczyć. (...) (TC 31.5)

Aniołowie są posyłani z niebiańskich dziedzińców nie po to, by niszczyć, ale by czuwać i strzec zagrożonych dusz, by ratować zagubionych, by sprowadzać zbłąkanych z powrotem do owczarni. — The Review and Herald, May 10, 1906 (TA 20.2)angl.

Bóg posyła do Ciebie swoich Aniołów

Każdy naśladowca Chrystusa posiada swego anioła stróża. Ci niebiańscy strażnicy ochraniają sprawiedliwych przed mocą złego. Stwierdził to sam szatan, gdy rzekł: „Czy za darmo jest Job tak bogobojny? Czy Ty nie otoczyłeś go zewsząd opieką wraz z domem i wszystkim, co ma”? (Joba 1,9-10). Istoty, jakimi Bóg posługuje się, by ochraniać swój lud, przedstawione są w słowach psalmisty: „Anioł Pański zakłada obóz wokół tych, którzy się go boją, i ratuje ich”. (Psalm 34,8). Zbawiciel przemawiając do tych, którzy uwierzyli w Niego, powiedział: „Baczenie, abyście nie gardzili żadnym z tych małych, bo powiadam wam, że aniołowie ich w niebie ustawicznie patrzą na oblicze Ojca mego, który jest w niebie”. (Mateusza 18,10). Aniołowie przeznaczeni do usługiwania dzieciom Bożym mają w każdym czasie dostęp do Boga. (WB 274.1)

Nie wiemy, co może przynieść ze sobą dzień, godzina, a nawet chwila. Nie powinniśmy nigdy rozpoczynać dnia, nie poleciwszy Ojcu Niebiańskiemu naszych dróg. Jego aniołowie mają polecenie czuwać nad nami, a pod ich opieką zawsze możemy liczyć na ich pomoc. Gdy grozić nam będzie niebezpieczeństwo nieświadomego wywarcia na kogoś złego wpływu, skłonią nas do właściwego postępowania, dobiorą dla nas słowa i pokierują naszymi uczynkami. (PA 13.7)*

...Na niebiańskich szczytach gromadzą się tłumy aniołów, by obserwować konflikt człowieka z księciem ciemności. Z wielkim zainteresowaniem obserwują, czy dziecko Boże, dręczone, niepokojone, prześladowane, oczerniane i potępiane tak jak jego Mistrz, będzie oczekiwać siły z nieba. Niebo czeka na nasze prośby, aby udzielić nam potrzebnych środków. — Manuscript 38, 1887.(CTr 325.5)*angl.

Znosząc uderzenia losu, podobni jesteśmy do krzaka widzianego przez Mojżesza na pustyni, który płonął, ale nie mógł spłonąć. W tym krzaku znajdował się Anioł Pański. W utrapieniu i zniechęceniu chwalał Niewidzialnego jest z nami, aby pokrzepić i podtrzymywać na duchu. (SWL 147.3)

Bóg posyła do Ciebie swoich Aniołów

Ci, którzy pracują dla dobra innych, pracują w jedności z niebiańskimi aniołami. Aniołowie nieustannie im towarzyszą i pełnią dla nich swą stałą służbę. Aniołowie światłości i mocy są zawsze blisko, by ich chronić, pocieszać, uzdrawiać, pouczać i inspirować. Najwyższe wykształcenie, najprawdziwsza kultura i najwznioślejsza służba możliwa dla ludzi na tym świecie są dostępne dla nich. — The Review and Herald, 11 lipiec 1912.(PA 18.2)

Aniołowie niebiescy są posyłani, aby służyć tym, którzy mają być dziedzicami zbawienia. Nie wiemy teraz, kim oni są; nie jest jeszcze jasne, kto zwycięży i weźmie udział w dziedzictwie świętych w światłości, ale aniołowie niebiescy przemierzają całą długość i szerokość ziemi, starając się pocieszać smutnych, chronić zagrożonych, zdobywać serca ludzi dla Chrystusa. Nikt nie jest pomijany ani lekceważony. Bóg nie ma względu na osoby i w równym stopniu troszczy się o wszystkie dusze, które stworzył. The Desire of Ages. (ZJ 458.5)angl.

„Rozkaże bowiem o tobie swoim aniołom, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach. Na rękach będą cię nosić, byś przypadkiem nie uderzył swojej nogi o kamień”.

Psalm 91,12

Złoty łańcuch

Złoty łańcuch

„Dla mnie gromadzą się statki, okręty tartezyjskie płyną na przedzie, aby przywieźć twoich synów z daleka; wiozą z sobą swoje srebro i złoto dla imienia Pana, twojego Boga, i dla Świętego Izraelskiego, bo chce cię uświetnić.”

Izajasza 60,9

Miłość Boża wciąż tęskni za tym, kto się od Niego odłączył, i nie ustaje w wysiłkach, aby przyprowadzić go z powrotem do domu Ojca. Syn marnotrawny widząc swą nędzę zaczął sobie urągać. Złamana została zwodnicza moc, jaką szatan nad nim sprawował. Zobaczył, że jego cierpienie było skutkiem jego własnej głupoty, i powiedział: „Iluz to najemników ojca mego ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Wstanę i pójdę do ojca mego”. Choć był nędzny, znalazł nadzieję w przekonaniu, że ojciec go kocha. To właśnie ta miłość ciągnęła go do domu. Tak samo zapewnienie o Bożej miłości skłania grzesznika do powrotu do Boga. „Albo może lekceważysz bogactwo jego dobroci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że dobroć Boża do upamiętania cię prowadzi?” (Rzymian 2,4). Każda zagrożona dusza jest otoczona złotym łańcuchem łaski i współczucia Bożej miłości. Pan mówi: „Miłością wieczną umiłowalem cię, dlatego tak długo okazywałem ci łaskę”. (Jeremiasza 31,3). (CGI 200)*niem.

Człowiek, który oddał swe życie Bogu, w służbie Jego dzieciom, połączył się z Tym, który ma do swej dyspozycji cały wszechświat. Jego życie jest połączone z Bogiem złotym łańcuchem pewnych obietnic. Bóg nie zawiedzie go w godzinie cierpienia i w chwili potrzeby. „[...] Bóg mój zaspokoi wszelką potrzebę waszą według bogactwa swego w chwale, w Chrystusie Jezusie”. (Filipian 4,19). Zaś w godzinie ostatniej próby, miłosierny znajdzie schronienie u współczującego Zbawiciela, który przyjmie go do swego wiecznego domu. (NNJ 25.3)

Miłość jest złotym łańcuchem, który dobrowolnie wiąże serca wierzących ogniwami przyjaźni, serdeczności, wierności i stałości, a także przykuwa duszę do Boga. (SS1 226.3)

Złoty łańcuch

Niepojęta Boża miłość — Miłość Chrystusa jest złotym łańcuchem, który skończonych ludzi wierzących w Jezusa Chrystusa wiąże z nieskończonym Bogiem. Miłość, którą Pan kocha swoje dzieci, przekracza wszelkie pojęcie. Żadna nauka nie potrafi jej zdefiniować ani wyjaśnić. Ludzka mądrość nie może jej zgłębić. Im bardziej odczuwamy wpływ tej miłości, tym więcej nabieramy uniżenia i pokory. — Letter 43, 1896; SDA Bible Commentary V, 1141.(UCO2 378.4)

Upadek naszych prarodzców zerwał złoty łańcuch naturalnego posłuszeństwa ludzkiej woli względem woli Bożej. Posłuszeństwo nie jest już uważane za absolutną konieczność. Ludzie idą za własnymi zamysłami, o których Pan powiedział, że są ustawicznie złe. „... wielka jest złość człowieka na ziemi i że wszelkie jego myśli oraz dążenia jego serca są ustawicznie złe,” (1 Mojżeszowa 6,5). (CS 19)niem*

Niech żywa wiara niby złota nić ozdobi każdy najmniejszy obowiązek, a wtedy codzienne życie będzie cechował wzrost naszego chrześcijaństwa. Będziemy nieustannie spoglądać na Jezusa. Miłość do Niego będzie siłą przewodnią we wszystkim, czego się podejmiemy. Odpowiednio wykorzystując dary możemy związać się z niebem złotym łańcuchem. To jest prawdziwe uświęcenie, ponieważ uświęcenie polega na radosnym wypełnianiu naszych codziennych obowiązków w doskonałym posłuszeństwie wobec woli Bożej. (CGI 356)niem.

Pan Bóg przez Jezusa Chrystusa zawsze wyciąga swoją rękę i zaprasza grzesznych i upadłych. On wita wszystkich. Cieszy się, że może przebaczyć największemu grzesznikowi. On odbierze zdobycz mocarzowi, wyzwoli więźnia, wyrwie głównię z płomieni. Spuści złoty łańcuch miłosierdzia do największych głębin ludzkiego nieszczęścia i wyciągnie sponiewieraną duszę splamioną grzechem. (SWL 108.3)

Złoty łańcuch

Człowieczeństwo Syna Bożego jest dla nas wszystkim. Jest złotym łańcuchem, łączącym nasze dusze z Chrystusem, a przez Chrystusa z Bogiem. Ma to być przedmiotem naszych studiów. Chrystus był prawdziwym człowiekiem; stając się nim dał dowód swej pokory. Pomimo tego był Bogiem w ciele. Dobrze byłoby, gdybyśmy podchodząc do tego tematu zważali na słowa, wypowiedziane przez Chrystusa do Mojżesza przy płonącym krzewie: „Zdejm z nóg sandały swoje, bo miejsce, na którym stoisz, jest ziemią świętą”. (2 Mojżeszowa 3,5). (WP1 230.3)

Pełni ofiarności i samozaparcia zgromadźcie się wokół krzyża Golgoty. Bóg będzie was błogosławić, jeśli będziecie czynić to, co najlepsze. Jeśli się zbliżycie do tronu łaski wiedząc, że jesteście z nim złączeni złotym łańcuchem, który z nieba sięga aż do ziemi, by wyciągnąć ludzi z przepaści grzechu, to w waszych sercach rozlewać się będzie miłość do braci i siostr, którzy żyją w świecie bez Boga i nadziei. (SS3 283.1)

Nic oprócz boskiej mocy nie może odrodzić ludzkiego serca i nasycić duszy miłością Chrystusa, która zawsze objawiać się będzie miłością do tych, za których On umarł. Owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość. Kiedy człowiek nawraca się do Boga, zostaje wyposażony w nowe moralne upodobania, otrzymuje nową siłę sprawczą i miłuje to, co Bóg miłuje, ponieważ jego życie zostaje związane złotym łańcuchem niezmiennych obietnic z życiem Jezusa. Miłość, radość, pokój i niewysłowna wdzięczność przenikają duszę, a w odpowiedzi na otrzymane błogosławieństwa woła: „łaskawość twoja czyni mnie wielkim”. (Psalm 18,36). (WP1 312.1)

Złoty łańcuch

Wierzący byli zjednoczeni w uczuciach i działaniach. Miłość do Chrystusa jak złoty łańcuch łączyła ich ze sobą. Poznawali Pana coraz lepiej i doskonalej, a w swym życiu przejawiali radość i pokój Chrystusa. Nieśli pomoc sierotom i wdowom i zachowywali siebie nieskalanymi przez świat, wiedząc, że w przeciwnym razie sprzeniewierzyliby się swemu wyznaniu i wyparliby się Odkupiciela. (DA 319.3)

„Tak więc jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; to, co stare, przeminęło, oto wszystko stało się nowe.”

2 List do Koryntian 5,17

„Przyjmijcie moje pouczenie zamiast srebra i wiedzę raczej niż wyborne złoto. Lepsza bowiem jest mądrość niż perły i żadna rzecz, której pragniesz, nie dorówna jej.”

Księga Przysłów 8,10-11

Ojciec i Syn - Ofiara miłości

Ojciec i Syn - Ofiara miłości

„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.”

Ew.Jana 3,16

Ludzie zerwali więź z Bogiem, a ich dusze były teraz sparaliżowane i bezsilne wskutek działania śmiertelnośnej trucizny grzechu. Jednak nadszedł moment, kiedy w całym wszechświecie ogłoszono: „Jest okup! Boskie życie zostaje oddane jako okup za ludzkość. Ktoś równy Ojcu weźmie na siebie winę rodzaju ludzkiego”. (...) Bóg dał ludzkości jednorodzonego Syna, aby ludzie mogli stać się uczestnikami boskiej natury przyjmując przygotowany ratunek i pozwalając, by boska łaska Chrystusa działała w ich życiu. (...) Upadli ludzie trzymając się mocy Bożej, która jest im dana, mogą się stać jedno z Bogiem. Życie wieczne jest błogosławieństwem, które Chrystus przyniósł światu przychodząc na naszą ziemię. (TC 32.3)

Godząc się na to, aby stać się człowiekiem, Chrystus objawił pokorę, która jest zdumiewająca dla niebiańskich inteligentnych istot. Akt zgody na wcielenie nie byłby żadnym uniżeniem, gdyby nie fakt wzniosłej preegzystencji Chrystusa. Musimy otworzyć nasze zrozumienie, aby uświadomić sobie, że Chrystus odłożył na bok swoją królewską szatę, swoją królewską koronę, wysokie dowództwo i przyodział swoją boskość człowieczeństwem, aby spotkać człowieka tam, gdzie on się znajdował i przynieść ludzkiej rodzinie moralną moc, aby stała się dziećmi Bożymi. Dla odkupienia człowieka Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. (WP1 230.2)

Nieupadłe światy, niebiańscy aniołowie i upadła ludzkość przez cały czas obserwowali każdy ruch Przedstawiciela zarówno Ojca, jak i doskonałego człowieczeństwa. Jego charakter był bez skazy. (...)(TC 260.5)

Ojciec i Syn - Ofiara miłości

Uniżenie człowieka Chrystusa Jezusa jest niezrozumiałe dla ludzkiego umysłu, jednak wierzący Słowu Bożemu nigdy nie będą wątpili w jego boskość i w jego istnienie przed stworzeniem świata. Apostoł Paweł mówi o naszym Pośredniku, jednorodzonemu Synu Bożym, który w stanie chwały był w postaci Boga, był dowódcą wszystkich niebiańskich zastępów, i który, gdy obłókł swoją boskość człowieczeństwem. Izajasz oświadcza: „Dziecię narodziło się nam, syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Księżę Pokoju. Potężna będzie władza i pokój bez końca na tronie Dawida i w jego królestwie, gdyż utrwali ją i oprze na prawie i sprawiedliwości, odtąd aż na wieki”. (Izajasz 9,5-6). (WP1 230.1)

Jezus nie pragnął miejsca w niebie, dopóki nie zbawił nas. Opuścił niebieskie dziedzińce dla życia pełnego szyderstwa i haniebnej śmierci. On, do którego należą bezcenne skarby niebios, stał się ubogim, abyśmy przez jego ubóstwo mogli być bogatymi. Powinniśmy iść Jego śladami. (SWL 63.1)

Choć szatan rości sobie prawo do świata i sprawuje na nim okrutną tyrańską władzę. Syn Boży, dzięki wspaniałemu dziełu odkupienia, objął swą miłością ludzkość i ponownie złączył z tronem Jahwe. Gdy triumf został odniesiony, cherubini i serafowie, wraz z niezliczonymi zastępami wszystkich nieupadłych światów, śpiewali Bogu i Barankowi pieśni pochwalne. Cieszyli się z drogi zbawienia, jaka otworzyła się przed ludzkością i z tego, że ziemia zostanie w końcu wyzwolona z przekleństwa grzechu. O ileż bardziej powinni cieszyć się ci, którzy są obiektem tej zdumiewającej miłości! (NNJ 93.5)

Ojciec i Syn - Ofiara miłości

Jezus uczy nas nazywać swego Ojca naszym Ojcem, sam zaś nie wstydzi się nazywać nas braćmi i siostrami. (Hebrajczyków 2,11). Serce Jego jest gotowe i tak chętne do uznania nas za członków rodziny boskiej, iż zaraz w pierwszych słowach, którymi mamy się posługiwać przy zbliżaniu do Boga, daje nam zapewnienie pokrewieństwa z Bogiem — „Ojcie nasz”. Jest to zwiastowanie cudownej prawdy, pełne zachęty i pociechy, że Bóg kocha nas tak samo, jak swego Syna, co też zostało potwierdzone przez Jezusa w Jego ostatniej modlitwie za uczniów: „Że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś”. (Jana 17,23). (NGB 97.2-3)

Ojciec miłuje nas nie z powodu wielkiej błagalnej ofiary, lecz zapewnił ofiarę dlatego, że nas miłuje. Za pośrednictwem Chrystusa przelał swą nieskończenie wielką miłość na upadły świat. „Albowiem w Chrystusie Bóg jedną z sobą świat...”. (2 Koryntian 5,19). Bóg cierpiał wraz ze swoim Synem. Agonia w Getsemane, śmierć na Golgocie były ceną naszego zbawienia. Jezus rzekł: „Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je (potem) znów odzyskać”. (Jana 10,17). Przez to, że oddaję za was swoje życie, stałem się waszym zastępcą i orędownikiem. Wziąłem na siebie wasze słabości i przestępstwa, przez to jestem jeszcze droższy mojemu Ojcu. Przez moją ofiarę Bóg może być „sprawiedliwym i usprawiedliwiającym” tych, którzy we mnie wierzą. (DC 11.2 12.1)

Prócz Syna Bożego nikt nie mógł dokonać naszego odkupienia. Objawić światu ogrom miłości Bożej mógł tylko Ten, który sam poznał jej głębię. Tylko nieskończenie wielka ofiara Chrystusa mogła wyrazić miłość Ojca Niebieskiego do upadłego rodu ludzkiego. „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał”. Nie dał Jezusa jedynie po to, aby ten żył wśród ludzi, wziął na siebie grzechy świata i umarł za nie na krzyżu. Oddał Go upadłej ludzkości. Chrystus miał się utożsamić z wszystkimi sprawami i potrzebami ludzkości. Ten, który był jedno z Ojcem, złączył się z ludźmi węzłem, który nigdy nie będzie rozerwany. „Z tej to przyczyny nie wstydzi się nazywać ich braćmi swymi”. (Hebrajczyków 2,11). (DC 12.2-3)

Ojciec i Syn - Ofiara miłości

Ludzie pozostający w ciemności błędu zostali nabyci za cenę krwi Chrystusa. Są oni owocem Jego cierpienia, a my mamy pracować dla nich. Niech nasi kolporterzy wiedzą, że pracują dla rozwoju królestwa Chrystusa. On nauczył ich, jak mają wykonywać dzieło wyznaczone przez Boga, by ostrzec świat przed zbliżającym się sądem. Dzięki mocy przekonywania, mocy modlitwy i mocy miłości Bożej dzieło ewangelisty nie pozostanie bezowocne. Pomyśl, z jakim zainteresowaniem Ojciec i Syn odnoszą się do tego dzieła. Jak Ojciec miłuje Syna, tak Syn miłuje tych, którzy są Jego, tych, którzy pracują, jak On pracował, by ratować ginących. Nikt nie musi się czuć bezsilny, gdyż Chrystus powiedział: „Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi”. (Mateusza 28,18). On obiecał, że da siłę swoim pracownikom. Jego moc ma być ich mocą. Mają oni zjednoczyć swoje dusze z Bogiem. Chrystus pragnie, by wszyscy cieszyli się bogactwem Jego łaski, która przewyższa wszelkie wyobrażenia. Jest ona nieograniczona i niewyczerpana. Ta łaska należy do nas na mocy wiecznego przymierza, pod warunkiem, że chcemy współdziałać z Bogiem. Należy do nas, jeśli zjednoczymy się z Jezusem w przyprowadzaniu do Boga Jego synów i córek. — The Review and Herald, 2 czerwiec 1903.

Ojciec przekazał całą chwałę Synowi, gdy zasiadł On po Jego prawicy, ponad wszystkimi zwierzchnościami i mocami. Ojciec wyraził swą wielką radość i upodobanie, przyjmując ukrzyżowanego i koronując Go w chwale i czci. Wszelkie przejawy przychylności okazane Synowi, gdy zaakceptowano Jego wielkie dzieło pojednania, miały zostać okazane także Jego ludowi. Ci, którzy z miłości połączyli się z Chrystusem, zostają przyjęci w Umiłowanym. Cierpieli z Chrystusem w Jego najgłębszym upokorzeniu, a Jego uwielbienie było dla nich sprawą największej wagi, gdyż przyjęli Go całym sercem. Bóg miłuje ich tak, jak miłuje swego Syna. Chrystus, Emmanuel, stoi między Bogiem a wierzącym człowiekiem, objawiając chwałę Bożą Jego wybranym oraz przykrywając ich wady i przestępstwa szatą swojej nieskalanej sprawiedliwości. (...)(TC 294.5)

Ojciec i Syn - Ofiara miłości

Dla chrześcijanina przeznaczone są wzniosłe cele. Może nawet wspiąć się na wyższe szczyty. Jan przedstawił wzniosłą ideę przywileju chrześcijanina: „Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi”. (1 Jana 3,1). Jest rzeczą niemożliwą dla ludzkości wspiąć się na wyższy poziom dostojności niż ten, przedstawiony tutaj. Człowiekowi jest darowany przywilej stania się dziedzicem Boga i współdziedzicem Chrystusa. Dla tych, którzy w ten sposób zostali wyróżnieni są odłożone nieprzebrane bogactwa Chrystusa, tysiącokrotnie wartościowsze od wszystkich wspaniałości świata. Tak przez zasługi Jezusa Chrystusa, ograniczony człowiek jest wywyższony do wspólnoty z Bogiem i Jego drogim Synem. (UZ 14.2)

....Chrystus jednak powstrzymuje ich. Jeszcze nie. Teraz nie może jeszcze przyjąć korony chwały i królewskiej szaty. Staje przed Ojcem. Wskazuje na swą zranioną głowę, przeбитą bok i okaleczone stopy, a unosząc swe dłonie pokazuje na nich ślady gwoździ. Przedstawia Ojcu dowody swego triumfu, stawiając przed Nim pierwszy snop żniwa, tych, którzy wstali z Nim z martwych jako przedstawiciele tej niezliczonej rzeszy ludzi, którzy powstaną z grobów przy Jego powtórным przyjściu. Zbliży się do Ojca, który zawsze raduje się widząc skruszonego grzesznika i daje wyraz tej radości w pieśni. Zanim założone zostały fundamenty ziemi, zostało zawarte pomiędzy Ojcem a Synem przymierze o odkupieniu człowieka, gdyby został pokonany przez szatana. Podają sobie dłonie w uroczystym ślubowaniu, że Chrystus stanie się poręczycielem ludzkiego rodzaju. Jezus spełnił złożony ślub. Jego wołanie na krzyżu: „Wykonało się” skierowane było do Ojca. Umowa została wykonana w pełni. Teraz oświadcza: Ojczy, dokonało się. Wykonałem Twoją wolę, o mój Boże. Dzieło odkupienia jest w pełni ukończone. Jeśli Twojej sprawiedliwości stało się zadość, „chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną, gdzie Ja jestem”. (Jana 17,24). Daje się słyszeć głos Boga, który oznajmia, że sprawiedliwości stało się zadość. Szatan został pokonany. Ci, którzy trudzili się i zmagali dla Chrystusa na ziemi, są przyjęci „w Umiłowanym”. (Efezjan 1,6). (ZJ 599.8)

Ojciec i Syn - Ofiara miłości

Przyjęcie Chrystusa nadaje wartość ludzkiej istocie. Jego ofiara niesie życie i światło wszystkim, którzy przyjmują Chrystusa jako swojego osobistego Zbawiciela. Przez Chrystusa miłość Boża jest rozlana w sercu każdego członka jego ciała, niosąc z sobą żywotność prawa Boga Ojca. W ten sposób Bóg może mieszkać w człowieku, a człowiek może mieszkać w Bogu. Paweł oświadcza: „Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; a żyję już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus; a to że teraz w ciele żyję, w wierze Syna Bożego żyję, który mię umiłował, i wydał samego siebie za mię”. (Galacjan 2,20). (WP1 280.2)

Wobec aniołów w niebie oraz przedstawicieli bezgrzesznych światów są uznani za sprawiedliwych. Gdziekolwiek będzie Chrystus, tam będzie i Jego Kościół. „Aby łaska i wierność się spotkały, a sprawiedliwość i pokój pocałowały.” (Psalm 85,11). Ramiona Ojca obejmują Syna i zostaje powiedziane: „Niech mu oddają pokłon wszyscy aniołowie Boży”. (Hebrajczyków 1,6). Z niewysłowioną radością książęta, władcy i moce niebiańskie uznają zwierzchnictwo Księcia żywota. Zastępy aniołów padają na twarz przed Nim, a radosny okrzyk rozbrzmiewa po całym niebie: „Godzien jest ten Baranek zabity wziąć moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo”. (Objawienie 5,12). Triumfalne pieśni łączą się z dźwiękiem anielskich harf i zda się, że całe niebo wypełnione jest radością i chwałą. Miłość zwyciężyła. Zostało odzyskane to, co było zgubione. Niebo rozbrzmiewa głosami, które uroczyście oświadczają: „Temu, który siedzi na tronie, i Barankowi, błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków”. (Objawienie 5,13). Z tego przejawu niebiańskiej radości dochodzi do nas na ziemi echo cudownych słów Chrystusa: „Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego, do Boga mego i Boga waszego”. (Jana 20,17). Rodzina niebieska i rodzina ziemską są jedno. Dla nas wstąpił nasz Pan do nieba i dla nas żyje. „Dlatego też może zbawić na zawsze tych, którzy przez niego przystępują do Boga, bo żyje zawsze, aby się wstawiać za nimi.” (Hebrajczyków 7,25). (ZJ 600 14)

Ojciec i Syn - Ofiara miłości

*„Cóż więc na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?
On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale wydał go za nas wszystkich,
jakże nie miałby z nim darować nam wszystkiego?”*

List do Rzymian 8,31-32

*... a nasza społeczność to społeczność z Ojcem i z jego Synem,
Jezusem Chrystusem.*

1 List Jana 1,3

Jesteś darem Ojca dla Jego Syna

Jesteś darem Ojca dla Jego Syna

„Objawiłem twoje imię ludziom, których mi dałeś ze świata. Twoimi byli i dałeś mi ich, a oni zachowali twoje słowa.”

Ew.Jana 17,6

Jezus kocha nas, bo jesteśmy darem Jego Ojca i ukoronowaniem Jego dzieła. Kocha nas jako swoje dzieci. Czytelniku, On ciebie kocha. Samo niebo nie może zesać nic większego i nic lepszego. Dlatego ufaj! (ZJ 347.3)

Bogactwo, które Chrystus nade wszystko ceni, jest to „bogactwo chwały, które jest udziałem świętych w dziedzictwie jego”. (Efezjan 1,18). Uczniowie Chrystusa nazwani są jego klejnotami, cennym i szczególnym skarbem. Toteż mówi: „Jak klejnoty diademowi będą błyszczeć nad jego krajem”. (Zachariasza 9,16). „Męża droższym uczynię nad szczerze złoto, a człowieka nad złoto z Ofir”. (Izajasza 13,12(BG)). Chrystus będąc ośrodkiem i źródłem wspaniałości uważa swój lud w jego czystości i doskonałości za nagrodę za wszystkie swe cierpienia, upokorzenia i miłość, za dodatek do swej wspaniałości. (NGB 86.2)

Przypowieść o kupcu, który szukał cennej perły ma podwójne znaczenie. Stosuje się ono nie tylko do ludzi, którzy szukają królestwa Bożego, ale i do Chrystusa, który szuka swego utraconego dziedzictwa. Jezus, kupiec niebieski szukający pereł, widzi je wśród grzesznej ludzkości, widzi, czym może stać się dzięki zbawieniu splamiony i zrujnowany człowiek. Kosztowniejsze niż te, które nigdy nie grzeszyły, są dla Zbawiciela serca będące terenem walki z szatanem, które zbawił mocą swej wielkiej miłości. Bóg spogląda na ludzi nie jako na istoty nędzne i bezwartościowe, ale ocenia je według ofiary Syna i wie, czym mogą się stać, gdy przyjmą zbawienną miłość. Pan zebrał wszystkie skarby wszechświata i przeznaczył je na zakup perły. Gdy Jezus za nią zapłacił, wprowadził ją z powrotem w swój diadem, „Doprawdy, jak klejnoty diademowi będą błyszczeć nad jego krajem”. „Będą moją własnością — mówi Pan Zastępów — w dniu, który Ja przygotowuję”. (Zachariasza 9,16; Malachiasza 3,17).(PC 71.4)

Jesteś darem Ojca dla Jego Syna.

Ci, którzy przyjmują Chrystusa jako swego Zbawiciela, nie są zdani na sierocą samotność w znoszeniu przeciwności życia. Chrystus przyjmuje ich jako członków rodziny w niebie i wzywa do tego, aby Jego Ojca nazywali swoim. Są to Jego „maluczcy”, drodzy sercu Boga, związani z Nim najbardziej czułymi i trwałymi więzami. Okazuje względem nich największą tkiliwość, przewyższającą tę, którą okazywali nam matka i ojciec w naszej dziecięcej bezradności, gdyż to, co boskie, przewyższa to, co ludzkie. (ZJ 231.5)

Swym życiem bez skazy, posłuszeństwem i śmiercią na krzyżu, zapłacił za zgubiony rodzaj ludzki. Teraz wstawia się za nami jako triumfator, korzystający z efektów swego zwycięstwa. Ofiara została dokonana. Jako Pośrednik i Orędownik wykonuje dzieło dobrowolnie na siebie przyjęte, przynosząc Bogu wonne kadzidło, a są nim własne, niczym nie splamione zasługi oraz modlitwy, wyznania i dziękczynienia swych naśladowców. Ofiara jest przyjemna przed obliczem Bożym i pokrywa wszystkie przestępstwa. (PC 97.2)

Jezus uczy nas, byśmy do Jego Ojca zwracali się „Ojcze nasz”. Nie wstydzi się nazwać nas swoimi braćmi. (Hebrajczyków 2,11). Pragnienie i gotowość przyjęcia człowieka do grona Bożej rodziny sprawiają, że już w pierwszych słowach, jakie mamy kierować do Boga — „Ojcze nasz” — Chrystus zapewnia nas o boskim pokrewieństwie. To cudowna, pełna zachęty i pocieszenia prawda: Bóg kocha nas tak, jak kocha swojego Syna. Modląc się po raz ostatni za uczniami, Jezus rzekł: „[...] ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś”. (Jana 17,23). (NNJ 93.4-5)

„Ojcze, chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną tam, gdzie ja jestem, aby oglądali moją chwałę, którą mi dałeś...”

Ew. Jana 17,24

Bóg pragnie Cię uszczęśliwić - teraz i na wieczność

Bóg pragnie Cię uszczęśliwić - teraz i na wieczność

„Powróć więc odkupieni przez PANA i przyjdą do Syjonu ze śpiewaniem, a wieczna radość będzie nad ich głową. Dostąpią wesela i radości i uciekną smutek i wzdychanie.”

Izajasza 51,11

Bóg chciał, by wszystkie narody znalazły się pod Jego łaskawymi rządami. Pragnął, by ziemia była pełna radości i pokoju, stworzył przecież człowieka do szczęścia. Pragnął, aby rodziny na ziemi stały się symbolem wielkiej rodziny w niebie. (PC 186.4)

Bóg chce, byśmy we właściwy sposób szanowali i cenili plan zbawienia, poznali przywileje dane nam jako dzieciom Bożym i kroczyli przed Nim sercem wdzięcznym i posłusznym. Pragnie, byśmy rozpoczynając nowe życie, co dzień służyli Mu z radością. Chce, by przepętniała nas wdzięczność za to, że możemy wszystkie nasze troski włożyć na Niego, bowiem troszczy się o nas. Pragnie, byśmy się radowali, bo jesteśmy dziedzicami Pana, ponieważ sprawiedliwość Chrystusa jest białą szatą jego świętych i mamy nadzieję rychłego powrotu naszego Zbawiciela. (PC 192.5)

Szczęśliwość wypływająca ze źródeł ziemskich jest tak zmienna, jak zmienne są okoliczności jej powstawania. Natomiast pokój w Chrystusie jest trwały, bo nie jest zależny od zmiennych okoliczności życiowych ani od stanu majątności ziemskiej i liczby przyjaciół. Chrystus jest źródłem wody żywota. Szczęśliwość pochodząca od Niego nigdy nas nie zawiedzie. (NGB 21.2)

Bóg pragnie Cię uszczęśliwić - teraz i na wieczność

Dla wszystkich, którzy idą za Nim, Pan przygotował obfitą ucztę niebiańską. Postanowił, że właśnie oni nie będą chodzić w ciemności, ale będą mieli światłość żywota. (...) Pan nie wzywa swoich wiernych, posłusznych naśladowców do tego, by zalewali Jego ołtarz łzami, ale by szli radośni i szczęśliwi. (...) (TC 187.2)

Uwielbiam oglądać wszystko, co piękne, w przyrodzie. Sądzę, że mogłabym być całkiem szczęśliwa na tej ziemi, otoczona Bożymi dobrodziejstwami, gdyby nie były zniszczone przez przekleństwo grzechu. Ale będziemy mieli nowe niebo i nową ziemię. Jan ujrzał je w świętym widzeniu i powiedział: „I usłyszałem donośny głos z tronu mówiący: Oto przybytek Boga między ludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem Jego, a sam Bóg będzie z nimi” (Objawienie 21,3). O, jaka to błogosławiona nadzieja, cudowna perspektywa! — Letter 62, 1886. (WCK191.5)

Język jest zbyt słaby, aby przy Jego pomocy próbować opisać niebo. Gdy kolejne sceny ukazywały się moim oczom, zamarłam z wrażenia. Porwana otaczającym blaskiem i niewypowiedzianą chwałą, odłożyłam pióro i zawołałam: „O, co za miłość! Jaka cudowna miłość!” Najwznioślejszy język jest zbyt słaby, by opisać chwałę nieba i nieskończoną głębię miłości Zbawiciela. — Early Writings 289 (1858). (WCK 192.6)

Co podtrzymywało Syna Bożego w Jego życiu pełnym trudu i ofiarności? Otóż widział On rezultaty swego trudu i odczuwał zadowolenie. Patrząc w wieczność, widział tych, którzy dzięki Jego uniżeniu otrzymają przebaczenie i życie wieczne. Słyszał okrzyk radości odkupionych. Słyszał ich pieśń — pieśń Mojżesza i Baranka. (DA 331.4)

Bóg pragnie cię uszczęśliwić - teraz i na wieczność.

Tam płyną wieczne, jasne jak kryształ strumienie, a nad brzegami smukłe drzewa rzucają cień na drogę odkupionych. Rozległe równiny poprzecinane są pięknymi wzgórzami, a wysokie góry wznoszą w niebo swe wspaniałe szczyty. Na tych spokojnych równinach, nad brzegami strumieni żywych wód, Boży lud, który tak długo był pielgrzymem i wędrowcem znajdzie wreszcie swoją ojczyznę. — Wielki bój 544 (1911).(WCK 193.39)*

Wspaniałość Bożej łaski i tajemnica odkupieńczej miłości są sprawą, w którą „sami aniołowie wejrzeć pragną”. (1 Piotra 1,12). Będzie to przedmiotem ich dociekań poprzez nieskończone lata. Zarówno zbawieni, jak i istoty bezgrzeszne znajdą w krzyżu Chrystusa swoją naukę i swoją pieśń. Wszyscy ujrzą, że chwała jaśniejąca na obliczu Chrystusa jest chwałą miłości poświęcającej w ofierze samą siebie. W promieniach padających z Golgoty wszyscy zobaczą, że pełna samowyrzeczenia miłość jest zasadą życia na ziemi i w niebie, że miłość, która „nie szuka swego” (1 Koryntian 13,5), ma swe źródło w sercu Bożym, i że w osobie Jedyne — łagodnego i skromnego — objawiony jest charakter Tego, który mieszka w światłości niedostępnej dla człowieka. (PA 211.5)

Język ludzki jest zbyt ubogi, by opisać nagrodę sprawiedliwych. Pozna ją tylko ten, kto ją zobaczy. Śmiertelny umysł nie potrafi pojąć wspaniałości raju Bożego. — Wielki bój 544 (1911).(WCK 192.7)

Lata wieczności przyniosą zbawionym coraz pełniejsze i wspanialsze objawienia Boga i Chrystusa. Wraz ze wzrostem wiedzy, wzrastać będą także miłość, uwielbienie i szczęście. Im bardziej odkupieni będą poznawać Boga, tym bardziej będą podziwiać Jego charakter. Gdy Chrystus ukaże im bogactwo zbawienia i zadziwiające zwycięstwa w wielkim boju z szatanem, ich serca napętni gorętsza miłość i oddanie się Bogu. Z większym zachwytem będą grać na swych złotych harfach, a niezliczone głosy zaśpiewają chórem potężną pieśń uwielbienia. (WB 359.2)

Bóg pragnie Cię uszczęśliwić - teraz i na wieczność

...Miłość i współczucie, które Bóg wpoił w serce człowieka, znajdują tam swe prawdziwe i najpiękniejsze urzeczywistnienie. Nieskalane obcowanie ze świętymi istotami, niczym nie zmacona przyjaźń ze wspaniałymi aniołami i wiernymi wszystkich wieków, którzy obmyli swe szaty we krwi Baranka, święta wstęga, która łączy wszelką rodzinę na niebie i ziemi (patrz Efezjan 3,15) — wszystko to będzie się przyczyniało do szczęścia zbawionych. (WB 358.6)

Tam odkupieni spotkają się z tymi, którzy przywiedli ich do Zbawiciela i wszyscy połączą się w uwielbieniu Tego, który umarł, aby ludzie mogli otrzymać życie wieczne, mierzone życiem samego Boga. Walka się skończyła. Ucisk i zmagania dobiegły końca. Pieśń zwycięstwa napełnia niebo, kiedy odkupieni podchwytną radosną nutę: „Godzien jest, godzien jest Baranek, który został zabity i ożył, zwycięzca”. (DA 331.6)

Zbawieni będą mieli dostęp do wszystkich skarbów wszechświata. Nie skrepowani śmiertelnością będą bez zmęczenia odwiedzać inne odległe światy, które ubolewały nad upadkiem i zgubą ludzkości, a rozbrzmiewały radosnymi hymnami na wieść o zbawieniu człowieka. Z niewypowiedzianym zachwytem mieszkańcy ziemi będą poznawać radość i mądrość istot, które nigdy nie zgrzeszyły. Te z kolei podzielą się z odkupionymi wiedzą i mądrością nagromadzoną przez tysiące lat nieustannego rozważania nad dziełem Boga. Odkupieni jasnym wzrokiem ogarną wspaniałość zbawienia — słońce, gwiazdy i krążące w ustalonym porządku wokół tronu Bożego galaktyki. Na wszystkich rzeczach, od najmniejszych do największych, wypisane jest imię Stwórcy i wszędzie widoczna jest potęga Jego mocy. (WB 359.1)

Bóg pragnie Cię uszczęśliwić - teraz i na wieczność

„A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, słyszałem, jak mówiło: Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków”.

Księga Objawienia 5,13

„I otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu, i śmierci już nie będzie ani smutku, ani krzyku, ani bólu nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły.”

Księga Objawienia 21,4

„Nie bój się, mała trzódko, gdyż upodobało się waszemu Ojcu dać wam królestwo.”

Ew. Łukasza 12,32

Skróty tytułów publikacji

BK	Biblijny Komentarz
CBŁ	Cudowna Boża Łaska
DA	Działalność Apostołów
DC	Droga do Chrystusa
LZ	Listy do zakochanych
NGB	Nauki z Góry Błogosławienia
NNJ	Najpiękniejsze Nauki Jezusa
OCK	Obietnice na Czasy Końca
PA	Prawda o Aniołach
PCH	Posłannictwo Chrześcijan
PC	Przypowieści Chrystusa
PK	Prorocy i Królowie
PM	Poselstwo dla młodzieży
PP	Patriarchowie i Prorocy
SE	Słudzy Ewangelii
SK	Służba kolporterska
SS1	Ze skarbicy świadectw Tom 1
SS2	Ze skarbicy świadectw Tom 2
SS3	Ze skarbicy świadectw Tom 3
ŚWL	Śladami Wielkiego Lekarza
TC	Triumfujący Chrystus
UCO1	Umysł, Charakter, Osobowość Tom 1
UCO2	Umysł, Charakter, Osobowość Tom 2
UZ	Uświęcone życie
WB	Wielki Bój
WCK	Wydarzenia Czasów Końca
WP1	Wybrane Poselstwa Tom 1
Wy	Wychowanie
ZJ	Życie Jezusa

*Cytat minimalnie dopasowany do oryginału w jez.niemieckim
)niem – cytat zaczerpnięty z tłumaczenia w języku niemieckim
)ang – cytat zaczerpnięty z tłumaczenia w języku angielskim

Skróty tytułów publikacji z języka niemieckiego

BL	Das bessere Leben
BDH	Botschaft der Hoffnung
BRG	Bilder vom Reiche Gottes
BW	Der bessere Weg
CGL	Christi Gleichnisse
CS	Christus ist Sieger
DG	Das Gebet
FG1	Für die Gemeinde geschrieben Bd.1
FA	In den Fußspuren des großen Arztes
GW	Glaube und Werke
ICP1	Intellekt, Charakter und Persönlichkeit Bd. 1
ICP2	Intellekt, Charakter und Persönlichkeit Bd.2
WHG	Das Wirken des Heiligen Geistes

Nieoznaczone, użyte cytaty bibilijne: Uwspółcześniona Biblia Gdańska oraz Biblia Warszawska .

Cytaty publikacji w języku polskim są dostępne również w aplikacji: EGW Writings 2.

LEKARSTWO DLA TWOJEJ DUSZY

Ta niewielka książka jest zestawieniem wypowiedzi o Bożej miłości i opiece z pism Ellen Gould White. Może przynieść prawdziwe pocieszenie i dać zupełnie nową świadomość bezpieczeństwa i ochrony. Nasz Niebiański Ojciec jest Miłością Agape, a Jego Syn jest Kanałem, przez który wlewa na nas tę Miłość .

Im głębiej ją pojmujemy i uwewnętrzniamy, tym mocniej wzrasta nasza ufność i wiara oraz doświadczamy błogostawionej wolności, aby wreszcie porzucić nasze grzechy i całkowicie spocząć w miłości Ojca i Syna.

fatheroflove.info
www.ruchadwentowy.pl